

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 462/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2013

o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ od bonitetnih agencij zahteva upoštevanje pravil o ravnanju, da bi se zmanjšala morebitna nasprotja interesov in zagotovile visoka kakovost ter zadostna preglednost bonitetnih ocen in postopka bonitetnega ocenjevanja. S spremembami, ki jih je uvedla Uredba (EU) št. 513/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, je bil Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne

papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, pooblaščen za registracijo in nadzor bonitetnih agencij. Ta uredba dopolnjuje sedanji regulativni okvir za bonitetne agencije. Obravnavana so bila nekatera najpomembnejša vprašanja, kot so nasprotja interesov zaradi modela izdajatelj plača in razkritje pri strukturiranih finančnih instrumentih, okvir pa bo treba potem ko bo že razumno dolgo vzpostavljen, pregledati, da bi ocenili, ali so ta vprašanja v celoti rešena. Obenem je sedanja državniška dolžniška kriza pokazala na potrebo po reviziji zahtev v zvezi s preglednostjo in postopkovnih zahtev ter rokov objave, zlasti glede bonitetnih ocen držav.

(2) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 8. junija 2011 o bonitetnih agencijah: prihodnje perspektive ⁽⁷⁾ pozval k okrepitvi regulacije bonitetnih agencij. Svet za ekonomske in finančne zadeve je na svojem neformalnem sestanku, ki je potekal 30. septembra in 1. oktobra 2010, potrdil, da bi bilo treba nadaljevati prizadevanja za rešitev številnih vprašanj v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, vključno s tveganjem, povezanim s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene, in tveganjem, povezanim z nasprotji interesov, ki izhaja iz modela plačevanja bonitetnih agencij. Evropski svet je 23. oktobra 2011 sklenil, da je treba doseči napredek pri zmanjševanju prevelikega zanašanja na bonitetne ocene.

(3) Na mednarodni ravni je Odbor za finančno stabilnost (FSB), katerega članica je Evropska centralna banka, 20. oktobra 2010 potrdil načela za zmanjšanje zanašanja organov oblasti in finančnih institucij na bonitetne ocene (v nadaljnjem besedilu: načela FSB). Načela FSB so novembra 2010 potrdili na vrhu skupine G-20 v Seulu. Zato je primerno, da področni pristojni organi ocenijo prakse udeležencev na trgu in jih spodbudijo, naj ublažijo vpliv teh praks. Področni pristojni organi bi morali odločiti tudi o spodbujevalnih ukrepih. ESMA bi moral, po potrebi v sodelovanju z Evropskim nadzornim organom (Evropskim bančnim organom), ustanovljenim z Uredbo

⁽¹⁾ UL C 167, 13.6.2012, str. 2.

⁽²⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 68.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2013.

⁽⁴⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 145, 31.5.2011, str. 30.

⁽⁶⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

⁽⁷⁾ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 24.

- (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in Evropskim nadzornim organom (Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ukrepati za spodbujanje konvergence nadzornih praks v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 in v okviru te uredbe.
- (4) Bonitetne agencije bi morale vlagatelje seznaniti s podatki glede verjetnosti napak v bonitetnih ocenah in obetih glede bonitetnih ocen, ki temeljijo na informacijah o preteklih rezultatih, objavljenih v centralnem registru ki ga je vzpostavila ESMA.
- (5) Po načelih FSB „bi morale centralne banke same presoditi boniteto finančnih instrumentov, ki jih bodo sprejemale v tržnih operacijah, bodisi za zavarovanje bodisi kot neposredni nakup. Politike centralnih bank bi se morale izogibati sistematičnim pristopom, ki bi utegnili po nepotrebnem povzročiti nenadne in velike spremembe v primernosti finančnih instrumentov in stopnji odbitkov, ki bi lahko poslabšali učinke naglega pada“. Poleg tega je ECB v svojem mnenju z dne 2. aprila 2012 podprla skupni cilj, da se zmanjša preveliko zanašanje na bonitetne ocene. V zvezi s tem ECB redno poroča o različnih ukrepih Eurosistema za manjše zanašanje na bonitetne ocene. Na podlagi člena 284(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ECB posreduje letno poročilo o dejavnostih Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) in o monetarni politiki v preteklem in tekočem letu Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, pa tudi Evropskemu svetu. Predsednik ECB predstavi to poročilo Evropskemu parlamentu, ki imata lahko na tej podlagi splošno razpravo, in Svetu. Poleg tega bi lahko ECB v takih poročilih opisala, kako je izvajala načela FSB in alternativne ocenjevalne mehanizme, ki jih uporablja.
- (6) Unija si prizadeva, da v prvem koraku pregleda, ali katera sklicevanja na bonitetne ocene v pravu Unije povzročajo ali bi utegnila povzročiti izključno ali sistematično zanašanje na take bonitetne ocene, v drugem koraku pa pregleda vsa sklicevanja na bonitetne ocene za regulativne namene, z namenom, da se jih odpravi do leta 2020, pod pogojem, da so opredeljene in se izvajajo ustrezne alternative ocenjevanju kreditnega tveganja.
- (7) Pomen obetov glede bonitetne ocene za vlagatelje in izdajatelje ter njihovi učinki na trge se lahko primerjajo s pomenom in učinki bonitetnih ocen. Zato bi morale vse zahteve Uredbe (ES) št. 1060/2009, katerih namen je zagotoviti, da je bonitetno ocenjevanje točno, pregledno in brez nasprotij interesov, veljati tudi za obete glede bonitetne ocene. Trenutna nadzorna praksa kaže, da se številne zahteve te uredbe uporabljajo pri obetih glede bonitetne ocene. Ta uredba bi morala razjasniti pravila in zagotoviti pravno varnost z uvedbo opredelitev obetov glede bonitetne ocene in pojasnitvijo, katere določbe veljajo za take obete. Opredelitev obetov glede bonitetne ocene bi morala obsegati tudi mnenja glede kratkoročnega verjetnega gibanja bonitetne ocene, ki so splošno znana kot bonitetne smeri (ang. credit watch).
- (8) Srednjeročno bi bilo treba oceniti izvedljivost nadaljnjih ukrepov za črtanje sklicevanj na bonitetne ocene za regulativne namene v finančni ureditvi in za zmanjšanje tveganj v zvezi s premoženjem na podlagi bonitetnih ocen. Vse dotlej pa so bonitetne agencije pomembni udeleženci na finančnih trgih. Posledično sta neodvisnost ter integriteta bonitetnih agencij in njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja zlasti pomembna za zagotovitev njihove verodostojnosti v očeh udeležencev na trgu, predvsem vlagateljev in drugih uporabnikov bonitetnih ocen. Uredba (ES) št. 1060/2009 določa, da morajo biti bonitetne agencije registrirane in nadzorovane, saj njihove storitve močno vplivajo na javni interes. V nasprotju z naložbenimi raziskavami bonitetne ocene niso le mnenja o vrednosti ali ceni finančnega instrumenta ali finančne obveznosti. Bonitetne agencije niso le finančni analitiki ali naložbeni svetovalci. Bonitetne ocene imajo regulativno vrednost za regulirane vlagatelje, kot so kreditne institucije, zavarovalnice in drugi institucionalni vlagatelji. Čeprav se spodbude k pretiranemu zanašanju na bonitetne ocene zmanjšujejo, slednje še vedno usmerjajo naložbene izbire, zlasti zaradi informacijskih asimetrij in učinkovitosti. S tega vidika morajo biti bonitetne agencije neodvisne, kot takšne pa jih morajo prepoznati tudi udeleženci na trgu, njihove metode ocenjevanja pa morajo biti pregledne in kot take tudi prepoznane.
- (9) Preveliko zanašanje na bonitetne ocene bi bilo treba zmanjšati, vse samodejne učinke, ki izhajajo iz bonitetnih ocen, pa postopoma odpraviti. Kreditne institucije in investicijska podjetja bi bilo treba spodbuditi, da vzpostavijo notranje postopke za pripravo lastnih ocen kreditnega tveganja ter spodbuditi vlagatelje, da izvedejo postopek skrbnega pregleda. Ta uredba v zvezi s tem določa, da se finančne institucije ne bi smele izključno ali sistematično zanašati na bonitetne ocene. Zato bi se

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽²⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

morale te institucije izogibati sklepanju pogodb, pri katerih se izključno ali sistematično zanašajo na bonitetne ocene, ter izogibati uporabi teh ocen v pogodbah kot edinemu merilu za ocenjevanje kreditne kakovosti investicije ali za odločitev o naložbi ali odprodaji.

- (10) Uredba (ES) št. 1060/2009 je že prinesla prvo skupino ukrepov za rešitev vprašanja neodvisnosti in integritete bonitetnih agencij ter njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Cilji zagotovitve neodvisnosti bonitetnih agencij, odkrivanja in obvladovanja morebitnih nasprotij interesov ter njihovega izogibanja v največji možni meri so bili že uporabljeni kot podlaga za več določb navedene uredbe. Izbira in plačevanje bonitetne agencije s strani ocenjevanega subjekta (model izdajatelj plača) povzroča s tem povezana nasprotja interesov. Navedeni model vključuje spodbude bonitetnim agencijam za izdajanje ugodnih bonitetnih ocen izdajatelja, s čimer bi zagotovili dolgotrajen poslovni odnos, ki bi prinašal prihodke ali zagotovil dodatno delo in prihodke. Poleg tega lahko razmerja med delničarji bonitetnih agencij in ocenjevanih subjektov povzročijo nasprotja interesov, ki jih obstoječa pravila ne odpravljajo v zadostni meri. Posledično se lahko bonitetne ocene, izdane po modelu izdajatelj plača, dojemajo kot bonitetne ocene, ki ustrezajo izdajatelju, ne kot take, ki jih potrebuje vlagatelj. Za večjo verodostojnost bonitetnih ocen, izdanih po modelu izdajatelj plača, je nujno okrepitev pogoje za neodvisnost, ki veljajo za bonitetne agencije.

- (11) Za povečanje konkurence na trgu, na katerem prevladujejo tri bonitetne agencije, bi bilo treba sprejeti ukrepe za spodbujanje uporabe manjših bonitetnih agencij. V zadnjem času je praksa izdajatelj ali povezanih tretjih oseb, da za bonitetne ocene zaprosijo dve ali več bonitetnih agencij, zato bi moral izdajatelj ali povezana tretja oseba v tem primeru razmisliti, da bi vsaj za eno bonitetno oceno pooblastil bonitetno agencijo, ki nima več kot 10-odstotnega skupnega tržnega deleža in za katero izdajatelj ali povezana tretja oseba presodi, da je zmožna oceniti zadevni vrednostni papir ali subjekt.

- (12) Trg bonitetnega ocenjevanja kaže, da bonitetne agencije in ocenjevani subjekti tradicionalno vzpostavljajo dolgotrajna razmerja. S tem se pojavlja tveganje domačnosti, saj lahko postane bonitetna agencija preveč naklonjena željam ocenjevanega subjekta. V takšnih primerih bi

nepriustranskost bonitetnih agencij lahko sčasoma postala vprašljiva. Bonitetne agencije, ki jih pooblasti in plača podjetniški izdajatelj, se dejansko spodbujajo k izdajanju izjemno ugodnih ocen takšnega ocenjevanega subjekta ali njegovih dolžniških instrumentov z namenom ohranitve poslovnega odnosa s tem izdajateljem. Tudi izdajatelji so podvrženi spodbudam, ki podpirajo dolgotrajna razmerja, kot je učinek ujetosti, pri katerem se izdajatelj vzdrži menjave bonitetne agencije, saj bi lahko takšno ravnanje pri vlagateljih vzbudilo skrb glede njegove kreditne sposobnosti. Ta težava je bila prepoznana že v Uredbi (ES) št. 1060/2009, ki je določila, da morajo bonitetne agencije uporabljati mehanizem rotacije, ki zagotavlja postopno spremembo skupin analitikov in bonitetnih komisij, s čimer bi se preprečilo ogrožanje neodvisnosti bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen. Uspeh teh pravil pa je bil večinoma odvisen od rešitve glede ravnanja, ki je obveljala v bonitetni agenciji, in sicer dejanske neodvisnosti in strokovnosti zaposlenih v bonitetni agenciji nasproti poslovnim interesom same agencije. Navedena pravila niso bila zasnovana zaradi zagotavljanja tretjim osebam, da bodo nasprotja interesov, ki izhajajo iz dolgotrajnega razmerja, učinkovito zmanjšana ali da do njih ne bo prišlo. Eden od načinov za doseganje tega bi lahko bila omejitev obdobja, v katerem lahko bonitetna agencija neprekinjeno izdaja bonitetne ocene istega izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov. Določitev najdaljšega obdobja pogodbenega odnosa med ocenjevanim izdajateljem ali izdajateljem, ki izda ocenjene dolžniške instrumente, in bonitetno agencijo, bi morala odpraviti spodbude k izdaji ugodnih bonitetnih ocen glede takšnega izdajatelja. Poleg tega bi morala zahteva po rotaciji bonitetnih agencij kot običajnem in rednem tržnem ravnanju učinkovito zmanjšati problem učinka ujetosti. Navsezadnje bi morala imeti rotacija bonitetnih agencij pozitivne učinke na trg bonitetnega ocenjevanja, saj bi olajšala vstop novih udeležencev na trg in obstoječim bonitetnim agencijam omogočila širitev dejavnosti na nova področja.

- (13) Pomembno pa je, da je izvajanje mehanizma rotacije zasnovano tako, da so njegove koristi bistveno večje od možnih negativnih posledic. Pogosta rotacija bi denimo lahko privedla do povišanih stroškov za izdajatelje in bonitetne agencije, saj je strošek, povezan z oceno novega subjekta ali finančnega instrumenta, običajno višji od stroška spremljanja že izdane bonitetne ocene. Za uveljavitev bonitetne agencije je potrebno tudi veliko časa in sredstev, bodisi kot nišni akter bodisi kot bonitetna agencija, ki pokriva vse razrede finančnih instrumentov. Poleg tega bi nenehno menjavanje bonitetnih agencij lahko pomembno vplivalo na kakovost in stalnost bonitetnih ocen. Prav tako je pomembno, da bi bilo treba mehanizem rotacije izvajati z zadostnimi varovali, da se omogoči postopna prilagoditev trga pred morebitno krepitvijo mehanizma v prihodnje. To bi se lahko doseglo z omejitvijo področja uporabe mehanizma za pozicije re-listinjenja, ki je omejen vir bančnih posojil,

pri čemer bi se omogočilo nadaljevanje spremljanja že izdanih bonitetnih ocen po naročilu tudi po tem, ko bo rotacija postala obvezna. Tako bi morala rotacija v splošnem vplivati le na nove pozicije re-listinjenja s temeljnimi sredstvi istega originatorja. Komisija bi morala preučiti, ali naj se mehanizem omejene rotacije ohrani ali uporabi tudi za druge razrede finančnih instrumentov, in, če je tako, ali drugi razredi potrebujejo drugačno obravnavo, na primer zaradi najdaljšega obdobja trajanja pogodbenega odnosa. Če je bil mehanizem rotacije uveden za druge vrste finančnih instrumentov, bi morala Komisija oceniti, ali bi bonitetni agenciji naložili obveznost, da ob koncu najdaljšega obdobja trajanja pogodbenega razmerja novi bonitetni agenciji zagotovi informacije o izdajatelju in o ocenjenem finančnem instrumentu (primopredajna dokumentacija).

- (14) Primerno je uvesti rotacije na bonitetnem trgu ocenjevanja pozicij re-listinjenja. Prvič, gre za segment evropskega trga listinjenja, ki se je od finančne krize naprej podpovprečno razvijalo, in je zato na tem tržnem segmentu največja potreba po obravnavi nasprotij interesov. Drugič, medtem ko je kreditno tveganje dolžniških instrumentov, ki jih npr. izdajo podjetja, v veliki meri odvisno od izdajateljeve sposobnosti servisiranja dolga, je kreditno tveganje pozicij re-listinjenja na splošno pri vsaki transakciji drugačno. Pri izdaji pozicije re-listinjenja zato ni velikega tveganja izgube znanja zaradi najetja nove bonitetne agencije. Z drugimi besedami, čeprav trenutno na bonitetnem trgu ocenjevanja pozicij re-listinjenja nastopa samo omejeno število bonitetnih agencij, je ta trg potencialno bolj odprt za konkurenco in bi mehanizem rotacije lahko spodbudil večjo dinamiko na tem trgu. Končno, bonitetni trg ocenjevanja pozicij re-listinjenja obvladuje nekaj velikih bonitetnih agencij, obstajajo pa tudi drugi igralci, ki na tem področju pridobivajo strokovno znanje.
- (15) Redna rotacija bonitetnih agencij, ki izdajajo bonitetne ocene pozicij re-listinjenja, bi morala zagotoviti večjo raznovrstnost z vidika ocenjevanja kreditne sposobnosti. Več različnih stališč, pričakovanj in metodologij bonitetnih agencij bi moralo privedi k raznovrstnejšim bonitetnim ocenam in na koncu izboljšati presojo kreditne sposobnosti pozicij re-listinjenja. Da pa bi bila taka raznovrstnost učinkovita in da ne bi prišlo do samozadovoljne drže tako originatorjev kot bonitetnih agencij, je treba najdaljše obdobje, v katerem je bonitetni agenciji dovoljena ocena pozicij re-listinjenja istega originatorja, omejiti na čas, ki zagotovi redno sveže ocenjevanje
- kreditne sposobnosti. Navedeni dejavniki, skupaj s potrebo po zagotovitvi določene stalnosti v pristopu do bonitetnih ocen, pomenijo, da bi ustrezno obdobje znašalo štiri leta. Kadar se pooblastijo najmanj štiri bonitetne agencije, so cilji mehanizma rotacije že doseženi in rotacija ni potrebna. Zaradi zagotovitve dejanske konkurence bi morala biti taka izjema uporabljena le, kadar vsaj štiri pooblaščenke bonitetne agencije ocenijo določen delež originatorjevih neocenjenih finančnih instrumentov.
- (16) Primerno je, da se mehanizem rotacije za pozicije re-listinjenja strukturira v skladu z originatorjem. Pozicije re-listinjenja izdajo namenske družbe brez bistvenih sposobnosti servisiranja dolga. Ob strukturiranju rotacije okrog izdajatelja bi mehanizem zato postal neučinkovit. Nasprotno pa bi strukturiranje rotacije okrog sponzorja pomenilo, da bi izjema skoraj vedno veljala.
- (17) Mehanizem rotacije bi bil lahko pomembno orodje za odpravljanje ovir za vstop na bonitetni trg pozicij re-listinjenja. Hkrati pa bi lahko novim tržnim udeležencem otežil obstanek na trgu, ker ne bi mogli obdržati svojih strank. Zato je primerno, da se za male bonitetne agencije uvede izjema.
- (18) Mehanizem rotacije je treba uveljaviti na verodostojen način, da se zagotovi njegova učinkovitost. Zahtevana rotacija ne bo dosegla svojih ciljev, če bi se odhajajoči bonitetni agenciji prehitro dovolilo, da oceni pozicije re-listinjenja istega originatorja. Zato je pomembno, da se zagotovi ustrezno obdobje, znotraj katerega se odhajajoče bonitetne agencije ne more pooblastiti, da znova oceni pozicije re-listinjenja istega originatorja. Navedeno obdobje bi moralo biti dovolj dolgo, da se prihajajoči bonitetni agenciji omogoči učinkovita izvedba storitev bonitetnega ocenjevanja, s katerimi se zagotovi, da so pozicije re-listinjenja resnično podvržene novemu pregledu po drugačnem pristopu, in s katerimi se jamči, da bonitetne ocene, ki jih izda nova bonitetna agencija, zagotavljajo zadostno kontinuiteto. Za pravilno delovanje mehanizma rotacije pa je dolžina obdobja omejena s številom bonitetnih agencij z zadostnim znanjem na področju pozicij re-listinjenja. Zato bi morala biti dolžina

obdobja sorazmerna in na splošno enaka trajanju pretekle pogodbe odhajajoče bonitetne agencije, vendar ne bi smelo biti daljše od štirih let.

- (19) Zahteva po redni rotaciji bonitetnih agencij je sorazmerna z zastavljenim ciljem. Zahteva velja le za registrirane bonitetne agencije, ki so regulirane in ki zagotavljajo storitev, ki vpliva na javni interes (bonitetne ocene, ki se lahko uporabijo za regulativne namene) na podlagi modela izdajatelj plača in za nekatere razrede finančnih instrumentov (pozicije re-listinjenja). Privilegij opravljati storitve, za katere velja, da imajo pomembno vlogo pri ureditvi trga finančnih storitev, in imeti dovoljenje za tovrstno delovanje vodi k potrebi po spoštovanju nekaterih obveznosti, da se v vseh okoliščinah zagotovita neodvisnost in videz neodvisnosti. Bonitetni agenciji, ki se ji prepreči ocenjevanje pozicij re-listinjenja določenega originatorja, se bo še vedno dovolilo bonitetno ocenjevanje pozicij re-listinjenja drugih originatorjev in drugih razredov finančnih instrumentov. Z vidika trga, na katerem pravilo rotacije velja za vse udeležence, se bodo pojavile nove poslovne priložnosti, saj bodo vse bonitetne agencije morale rotirati. Razen tega lahko bonitetne agencije vedno izdajo nenaročene bonitetne ocene o pozicijah re-listinjenja istega originatorja in s tem obogatijo svoje izkušnje. Nenaročene bonitetne ocene niso omejene samo modelom izdajatelj plača, tako da je pri njih teoretično manj možnosti za potencialna nasprotja interesov. Določitev najdaljšega obdobja pogodbenega razmerja z bonitetno agencijo in zahteva najema več bonitetnih agencij tudi omejuje svobodno gospodarsko pobudo strank bonitetnih agencij. Ne glede na to pa so ob upoštevanju poseganja modela izdajatelj plača v potrebno neodvisnost bonitetnih agencij navedene omejitve z vidika javnega interesa nujne za zagotovitev neodvisnih bonitetnih ocen, ki jih vlagatelji lahko uporabijo v regulativne namene. Obenem te omejitve ne presejajo potrebnih okvirov in jih je treba razumeti predvsem kot dejavnik, ki povečuje vrednost kreditne sposobnosti pozicij re-listinjenja v očeh drugih strank in navsezadnje trga.

- (20) Na neodvisnost bonitetne agencije v razmerju do ocenjevanega subjekta lahko vpliva tudi morebitno nasprotje interesov med pomembnimi delničarji bonitetne agencije

in ocenjevanega subjekta: delničar bonitetne agencije bi lahko bil član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe. Uredba (ES) št. 1060/2009 tovrstne primere obravnava le z vidika nasprotij interesov, ki jih povzročijo bonitetni analitiki, osebe, odgovorne za odobritev bonitetnih ocen, ali drugi zaposleni v bonitetni agenciji. Navedena uredba pa ne obravnava potencialnih nasprotij interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki bonitetnih agencij. Z namenom okrepiti videz neodvisnosti bonitetnih agencij v razmerju do ocenjevanih subjektov je primerno obstoječa pravila, določena v navedeni uredbi, glede nasprotij interesov, ki jih povzročijo zaposleni v bonitetnih agencijah, razširiti na nasprotja interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki na pomembnih položajih v bonitetni agenciji. Zato bi se bonitetna agencija morala vzdržati izdajanja bonitetnih ocen ali razkriti morebitno ogroženost bonitetne ocene, kadar je delničar ali družbenik, ki ima v tej agenciji 10 % glasovalnih pravic, obenem član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali kadar ima naložbo v ocenjevanem subjektu, ko naložba doseže določen znesek. Poleg tega bi bilo treba javnosti razkriti tudi dejstvo, da je delničar ali družbenik, ki ima v tej bonitetni agenciji vsaj 5 % glasovalnih pravic, vlagal v ocenjeni subjekt ali je član upravnega ali nadzornega odbora ocenjenega subjekta, vsaj takrat, ko naložba doseže določen znesek. Razen tega oseba, ki je delničar ali družbenik s pomembnim vplivom na poslovno dejavnost bonitetne agencije, ne bi smela opravljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev za ocenjevani subjekt ali povezano tretjo osebo glede njene podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti.

- (21) Da se zagotovi uspešna uveljavitev pravil o neodvisnosti in preprečevanju nasprotja interesov, določena v Uredbi (ES) št. 1060/2009, in da se prepreči, da postanejo neučinkovita, obstaja potreba po zadostnem številu bonitetnih agencij, ki niso povezane z odhajajočimi bonitetnimi agencijami v primeru rotacije niti z bonitetnimi agencijami, ki za istega izdajatelja vzporedno opravljajo storitve bonitetnega ocenjevanja. Primerno je zahtevati strogo ločitev med odhajajočo in prihajajočo bonitetno agencijo v primeru rotacije ter med bonitetnima agencijama, ki vzporedno opravljata storitve bonitetnega ocenjevanja za istega izdajatelja. Zadevne bonitetne agencije ne bi smele biti medsebojno povezane prek nadzora, kot del iste skupine bonitetnih agencij, kot delničar ali družbenik v kateri koli drugi bonitetni agenciji ali prek

možnosti izvrševanja glasovalnih pravic v njej, ali prek možnosti imenovanja članov upravnih odborov ali nadzornih svetov katere koli druge bonitetne agencije.

- (22) Bonitetne agencije bi morale vzpostaviti, ohranjati, izvajati in dokumentirati učinkovito strukturo notranjega nadzora, s katero bi izvajale politike in postopke za preprečevanje in nadziranje možnih nasprotij interesov ter zagotovile neodvisnost bonitetnih ocen, bonitetnih analitikov in ocenjevalnih ekip v zvezi z delničarji, upravnimi in poslovnimi organi ter prodajnimi in tržnimi dejavnostmi. Uvesti bi bilo treba standardne delovne postopke za področje korporativnega upravljanja, organizacijskih zadev in obravnavanja nasprotij interesov. Standardne delovne postopke bi bilo treba redno pregledovati in spremljati, da bi ocenili njihovo učinkovitost in ali bi jih bilo treba posodobiti.
- (23) Poleg tega bi bil zlasti okrnjen videz neodvisnosti bonitetnih agencij, če bi isti delničarji ali družbeniki vlagali v različne bonitetne agencije, ki niso del iste skupine bonitetnih agencij, zlasti če bi takšne naložbe dosegle določeno raven, ki bi tem delničarjem ali družbenikom omogočila izvrševanje določenega vpliva na poslovanje bonitetne agencije. Zato bi bilo z namenom zagotoviti neodvisnost (in videz neodvisnosti) bonitetnih agencij primerno določiti strožja pravila glede razmerij med bonitetnimi agencijami in njihovimi delničarji ali družbeniki. Iz tega razloga nobena oseba ne bi smela sočasno imeti pet- ali večodstotnega deleža v več bonitetnih agencijah, razen če zadevne bonitetne agencije niso del iste skupine.
- (24) Cilj, usmerjen v zagotovitev zadostne neodvisnosti bonitetnih agencij, zahteva preprečitev vlagateljem, da imajo v več bonitetnih agencijah sočasno 5 ali več odstotkov naložb. Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽¹⁾, določa, da bi morale osebe, ki nadzorujejo vsaj 5 % glasovalnih pravic v kotirajoči družbi, to dejstvo javno razkriti, ker je med drugim v interesu vlagateljev, da so seznanjeni s spremembami v strukturi glasovalnih pravic take družbe. Mejna vrednost 5 % velja tako za večinski delež, ki lahko vpliva na strukturo glasovalnih pravic v družbi. Zato je primerno, da se mejna vrednost 5 % uporabi za omejitev sočasnega vlaganja v več kot eno bonitetno agencijo. Ukrep ne more veljati za nesorazmernega, saj so vse registrirane bonitetne agencije v

Uniji podjetja, ki ne kotirajo na borzi ter zato zanje ne veljajo pravila v zvezi s preglednostjo in postopkovna pravila, ki veljajo za kotirajoče družbe v Uniji v skladu z Direktivo 2004/109/ES. Delovanje nekotirajočih podjetij pogosto urejajo delničarski protokoli in sporazumi, število delničarjev ali družbenikov pa je običajno nizko. Tako lahko tudi manjšinski položaj v nekotirajoči bonitetni agenciji omogoči vpliv. Da pa bi se kljub temu zagotovila možnost čistih gospodarskih naložb v bonitetne agencije, omejitev sočasnih naložb v več bonitetnih agencij ne bi veljala za naložbe prek kolektivnih naložbenih shem, ki jih upravljajo tretje osebe, ki niso odvisne od vlagatelja in niso pod njegovim vplivom.

- (25) Določbe v tej uredbi glede nasprotij interesov v zvezi s strukturo delničarjev se ne bi smele nanašati le na neposredne, temveč tudi na posredne deleže, ker se je tem predpisom sicer zlahka izogniti. Bonitetne agencije bi morale storiti vse, da bi ugotovile, kdo so njihovi posredni delničarji, da bi se lahko izognile vsem morebitnim nasprotjem interesov.
- (26) Učinkovitost pravil o neodvisnosti in preprečevanju nasprotja interesov, ki določajo, da bonitetne agencije ne smejo dolgo opravljati storitev bonitetnega ocenjevanja za istega izdajatelja, bi lahko bila ogrožena, če bi se bonitetnim agencijam dovolilo, da postanejo pomembni delničarji ali družbeniki drugih bonitetnih agencij.
- (27) Pomembno je poskrbeti, da se s spremembami metodologij bonitetnega ocenjevanja ne ustvarijo manj stroge metodologije. V ta namen bi morali imeti izdajatelji, vlagatelji in druge zainteresirane strani možnosti podati svoje pripombe k vsaki nameravani spremembi metodologije bonitetnega ocenjevanja. To jim bo pomagalo razumeti razloge za nove metodologije in razloge za zadevno spremembo. Pripombe izdajateljev in vlagateljev, podane k osnutkom metodologij, lahko bonitetnim agencijam priskrbijo dragocene informacije za uporabo pri opredelitvi metodologij. O načrtovanih spremembah bi bilo treba obvestiti tudi ESMA. Čeprav Uredba (ES) št. 1060/2009 določa, da ima ESMA pristojnost preveriti, ali so metodologije, ki jih uporabljajo bonitetne agencije, rigorozne, sistematične in ustaljene ter ali jih je mogoče ovrednotiti na podlagi preteklih izkušenj, vključno s testiranjem za nazaj, ta postopek preverjanja ESMA ne bi smel pooblastiti za razsojanje o ustreznosti predlagane metodologije ali vsebine bonitetnih ocen, izdanih po

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

uporabi metodologij. Metodologije bonitetnega ocenjevanja bi morale po potrebi upoštevati finančna tveganja, ki izhajajo iz nevarnosti za okolje.

(28) Zaradi zapletenosti strukturiranih finančnih instrumentov bonitetne agencije niso bile vedno uspešne pri zagotavljanju dovolj kakovostnih bonitetnih ocen takšnih instrumentov. To je vodilo k izgubi zaupanja trga v tovrstne bonitetne ocene. Za povrnitev zaupanja bi bilo primerno od izdajateljev ali povezanih tretjih oseb zahtevati, naj za izdajo bonitetnih ocen strukturiranih finančnih instrumentov najamejo vsaj dve različni bonitetni agenciji, kar bi lahko vodilo k različnim in konkurenčnim presojam. S tem bi se lahko tudi zmanjšalo preveliko zanašanje na eno bonitetno oceno.

(29) Predlog direktive o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter predlog uredbe o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja, ki naj bi nadomestili Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾ ter Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Svetu z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij⁽²⁾, sta uvedli zahtevo, ki kreditnim institucijam in investicijskim družbam nalaga, da ocenijo kreditno tveganje subjektov in finančnih instrumentov, v katere same vlagajo, ter se ob tem ne zanašajo le na bonitetne ocene. Navedeno zahtevo bi bilo treba razširiti na druge udeležence na finančnih trgih, katerih delovanje ureja pravo Unije, vključno z upravljavci naložb. Vendar bi bilo treba za vse udeležence na finančnem trgu to zahtevo uveljavljati sorazmerno ob upoštevanju vrste, obsega in zapletenosti zadevnega udeleženca. Države članice ne bi smele imeti pravice predpisovati ali ohranяти pravila, ki dovoljujejo strožje zanašanje teh vlagateljev na bonitetne ocene.

(30) Poleg tega bi se izboljšale sposobnosti vlagateljev, da ocenijo kreditno kakovost strukturiranih finančnih instrumentov na podlagi informacij, če bi bile vlagateljem zagotovljene zadostne informacije o teh instrumentih. Na primer, ker je tveganje strukturiranih finančnih instrumentov v veliki meri odvisno od kakovosti in gibanja vrednosti sredstev, bi morali vlagatelji dobiti več informacij o teh sredstvih. S tem bi se zmanjšala odvisnost vlagateljev od bonitetnih ocen. Razen tega bo razkrivanje

ustreznih informacij o strukturiranih finančnih instrumentih ob možnosti posledičnega povečanja števila nenaročenih ocen verjetno okrepilo konkurenco med bonitetnimi agencijami. Komisija bi morala do januarja 2016 preučiti in poročati, ali bi bilo primerno področje uporabe te zahteve za razkritje razširiti na druge finančne produkte. Tako na primer obstajajo drugi finančni produkti, kot so krite obveznice in drugi zavarovani dolg, pri katerih je tveganje v veliki meri odvisno od značilnosti osnovnega kritja in kjer je pomembno, da se vlagateljem posreduje več informacij o kritju.

(31) Vlagatelji, izdajatelji in druge zainteresirane strani bi morali imeti dostop do najnovjših informacij o ocenah na osrednji spletni strani. Evropska platforma bonitetnega ocenjevanja, ki bi jo morala vzpostaviti ESMA, bi morala vlagateljem omogočiti lažjo primerjavo vseh obstoječih bonitetnih ocen določenega ocenjevanega subjekta. Pomembno je, da so na spletišču Evropske platforme bonitetnega ocenjevanja prikazane vse razpoložljive ocene za posamezne instrumente, s čimer bi se vlagateljem omogočilo upoštevanje celotnega spektra možnosti pred sprejetjem naložbene odločitve. Da pa se ne bi ogrozila sposobnost bonitetnih agencij, da delujejo v skladu z modelom vlagatelj plača, se take bonitetne ocene ne bi smele vključiti v Evropsko platformo bonitetnega ocenjevanja. Evropska platforma bonitetnega ocenjevanja bi morala manjšim in novim bonitetnim agencijam pomagati izboljšati prepoznavnost. Evropska platforma bonitetnega ocenjevanja bi morala zajemati centralni register ESMA, da bi vzpostavila enotno platformo za vse bonitetne ocene, ki so na voljo za instrument ter za informacije o preteklih rezultatih, objavljenih v centralnem registru. Evropski parlament je takšno objavljanje bonitetnih ocen podprl v svoji resoluciji o bonitetnih agencijah z dne 8. junija 2011.

(32) Bonitetne ocene lahko – ne glede na to, ali se izdajo za regulativne namene ali ne – pomembno vplivajo na naložbene odločitve ter na podobo in privlačnost izdajateljev s finančnega vidika. Zato imajo bonitetne agencije pomembno odgovornost do vlagateljev in izdajateljev pri zagotavljanju skladnosti svojih ravnanj z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter s tem neodvisnosti, objektivnosti in ustrezne kakovosti svojih bonitetnih ocen. Kljub temu vlagatelji in izdajatelji nimajo vedno možnosti za uveljavljanje odgovornosti agencije do njih. Zlasti je lahko težavno vztrajati pri civilnopравни odgovornosti bonitetne agencije, kadar ni pogodbenega razmerja med bonitetno agencijo in npr. vlagateljem ali izdajateljem, ki se ocenjuje nenaročeno. Izdajatelji lahko na težave pri uveljavljanju civilnopravne odgovornosti agencije do njih naletijo tudi, če so z zadevno bonitetno agencijo v pogodbenem razmerju: npr. znižanje bonitetne ocene, ki

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

se določi na podlagi kršitve Uredbe (ES) št. 1060/2009, do katere je prišlo namerno ali iz hude malomarnosti, lahko prizadene ugled in stroške financiranja izdajatelja ter temu izdajatelju tako povzroči škodo, ki pa je pogodbeno odgovornost ne pokriva. Zato je pomembno zagotoviti ustrezno pravico do pravnih sredstev vlagateljem, ki se razumno zanesejo na bonitetno oceno, izdano ob kršitvi Uredbe (ES) št. 1060/2009, in izdajateljem, katerim zaradi bonitetne ocene, izdane ob kršitvi Uredbe (ES) št. 1060/2009, nastane škoda. Vlagatelj in izdajatelj bi morala imeti možnost uveljavljati odškodninsko odgovornost bonitetne agencije za škodo, povzročeno s kršitvijo navedene uredbe, ki je vplivala na rezultat bonitetnega ocenjevanja. Vlagatelji in izdajatelji, ki so v pogodbenem razmerju z bonitetno agencijo, lahko svoje zahteve do te bonitetne agencije utemeljijo s kršitvijo pogodbe, sicer pa bi morali imeti vsi vlagatelji in izdajatelji možnost zahtevati odškodnino za kršitev Uredbe (ES) št. 1060/2009, ne glede na to, ali med strankami obstaja pogodbeno razmerje.

(33) Omogočiti bi bilo treba, da so bonitetne agencije odškodninsko odgovorne le, kadar namerno ali iz hude malomarnosti kršijo obveznosti, ki jim jih nalaga Uredba (ES) št. 1060/2009. Navedeni standard krivde je primeren, saj dejavnost bonitetnega ocenjevanja vključuje določeno stopnjo presoje zapletenih ekonomskih dejavnikov, uporaba različnih metodologij pa lahko povzroči različne rezultate bonitetnega ocenjevanja, ki jih ni mogoče šteti kot nepravilne. Edino primerno je tudi, da za bonitetne agencije velja potencialno neomejena odgovornost le, kadar Uredbo (ES) št. 1060/2009 kršijo namerno ali iz hude malomarnosti.

(34) Vlagatelj ali izdajatelj, ki zahteva odškodnino zaradi kršitve določb Uredbe (ES) št. 1060/2009, bi moral predložiti točne in podrobne informacije, iz katerih izhaja, da je bonitetna agencija kršila to uredbo. To bi moralo oceniti pristojno sodišče, ob upoštevanju, da vlagatelj ali izdajatelj morda nima dostopa do informacij, ki jih ima izključno bonitetna agencija.

(35) Glede zadev v zvezi s civilno odgovornostjo bonitetne agencije, ki niso urejene ali opredeljene s to uredbo, vključno z vzroki in pojmom hude malomarnosti, bi takšne zadeve morale urejati veljavno nacionalno pravo, utemeljeno na ustreznih pravilih zasebnega mednarodnega prava. Države članice bi morale zlasti obdržati nacionalne ureditve civilne odgovornosti, ki so ugodnejše za vlagatelje ali izdajatelje ali ne temeljijo na kršitvah Uredbe (ES) št. 1060/2009. Sodišče, pristojno za odločanje o odškodninskem zahtevku vlagatelja ali izdajatelja

iz naslova civilne odgovornosti, bi moralo biti določeno na podlagi ustreznih pravil o zasebnem mednarodnem pravu.

(36) Dejstvo, da so institucionalni vlagatelji, vključno z upravljavci naložb, dolžni sami oceniti kreditno kakovost sredstev, sodiščem ne bi smelo preprečiti, da ugotovijo, da je kršitev Uredbe (ES) št. 1060/2009 s strani bonitetne agencije povzročila vlagatelju škodo, za katero mu je ta bonitetna agencija odškodninsko odgovorna. Ta uredba bo sicer izboljšala možnosti vlagateljev za pripravo lastne ocene tveganja, vendar bodo imeli ti še naprej bolj omejen dostop do informacij kot same bonitetne agencije. Poleg tega zlasti manjši vlagatelji morda ne bodo sposobni opraviti kritične revizije bonitetne ocene, ki jo izda bonitetna agencija.

(37) Države članice in ESMA bi morale zagotoviti, da se kazni, ki se naložijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1060/2009, javno razkrijejo samo, kadar bi bilo tako javno razkritje sorazmerno.

(38) Za nadaljnje zmanjševanje nasprotij interesov in vzpostavitve poštene konkurence na trgu bonitetnega ocenjevanja je pomembno zagotoviti, da honorarji, ki jih bonitetne agencije zaračunavajo strankam, niso diskriminatorni. Razlike med honorarji, zaračunanimi za isto vrsto storitve, so lahko upravičene le, kadar gre za razlike pri dejanskih stroških opravljanja takšne storitve za različne stranke. Razen tega honorarji, zaračunani za storitve bonitetnega ocenjevanja, ki se opravijo za določenega izdajatelja, ne bi smeli biti odvisni od rezultatov ali izida opravljenega dela ali od zagotovitve povezanih (pomožnih) storitev. Poleg tega bi morale bonitetne agencije ESMA razkriti honorarje, prejete od posamezne stranke, in njihovo splošno politiko oblikovanja cen, s čimer bi se zagotovil učinkovit nadzor nad navedenimi pravili.

(39) Da bi se prispevalo k izdajanju najnovejših in verodostojnih bonitetnih ocen držav ter olajšalo razumevanje uporabnikov, je pomembno redno revidirati navedene bonitetne ocene. Poleg tega je pomembno tudi izboljšati preglednost v zvezi z opravljenim raziskovalnim delom, osebjem, dodeljenim za pripravo bonitetnih ocen držav, in predpostavkami, na katerih temeljijo bonitetne ocene bonitetnih agencij v zvezi z državnim dolgom.

- (40) Vlagatelji morajo imeti ustrezne informacije, da lahko ocenijo kreditno sposobnost držav članic. Komisija v okviru nadzora ekonomskih in fiskalnih politik držav članic zbira in obdeluje podatke o gospodarskem, finančnem in fiskalnem položaju in uspešnosti vseh držav članic, te podatke večinoma sama objavlja in jih zato lahko uporabljajo vlagatelji za ocenjevanje potencialne kreditne sposobnosti držav članic. Komisija bi morala obstoječe poročanje o ekonomski uspešnosti držav članic dopolniti z morebitnimi dodatnimi dejavniki ali kazalniki, ki bi bili vlagateljem lahko v pomoč pri ocenjevanju kreditne sposobnosti držav članic, kadar je to ustrezno in so te informacije na voljo ter ob upoštevanju ustreznih pravil zaupnosti, ki se uporabljajo v okviru nadzora ekonomskih in fiskalnih politik držav članic. Te dejavnike bi bilo treba dati na voljo javnosti, s čimer bi dopolnili obstoječe publikacije in druge javno razkrите informacije, zato da bi vlagateljem zagotovili dodatne podatke, ki bi jim pomagali oceniti kreditno sposobnost držav članic in podatke o njihovih dolgovih. Ob upoštevanju navedenega bi morala Komisija oceniti možnost izdelave Evropske ocene kreditne sposobnosti, da bi vlagateljem omogočila nepristransko in objektivno ocenjevanje kreditne sposobnosti držav članic ob upoštevanju posebnih gospodarskih in socialnih okoliščin. Komisija bi morala po potrebi predložiti ustrezne zakonodajne predloge.
- (41) Sedanja pravila določajo, da je treba ocenjevanemu subjektu sporočiti bonitetno oceno dvanajst ur pred njeno objavo. Da pa bi se izognili takšnemu obveščanju zunaj delovnega časa in ocenjevanemu subjektu zagotovili dovolj časa za preverjanje pravilnosti podatkov, na katerih temelji bonitetna ocena, bi bilo treba ocenjevanemu subjektu obvestiti o bonitetni oceni ali obeh glede bonitetne ocene en cel delovni dan pred njihovo objavo. Seznam oseb, ki so upravičeni do prejetja takega obvestila, bi moral biti omejen in jasno opredeljen s strani ocenjevanega subjekta.
- (42) Glede na posebnosti bonitetnih ocen držav in z namenom zmanjšati tveganje nestanovitnosti je primerno in sorazmerno od bonitetnih agencij zahtevati, da te bonitetne ocene objavljajo le v času po zaključku trgovanja na mestih trgovanja, ustanovljenih v Uniji, in najmanj eno uro pred njihovim odprtjem. Na isti podlagi je tudi primerno in sorazmerno, da bi morale bonitetne agencije konec decembra objaviti koledar za naslednjih 12 mesecev, v katerem bi določile datume objav bonitetnih ocen držav ter po potrebi ustrezne datume objav povezanih obetov bonitetnih ocen. Ti datumi bi morali biti na petek. Samo za nenaročene bonitetne ocene držav bi se moralo število objav v koledarju omejiti na dve do tri. Bonitetnim agencijam bi bilo treba omogočiti odstopanje od napovedanega koledarja, kadar je to potrebno zaradi izpolnjevanja njihovih pravnih obveznosti, pri čemer morajo podrobno obrazložiti razloge za odstopanje. Vendar pa do takega odstopanja ne bi smelo prihajati redno.
- (43) Komisija bi morala na podlagi razvoja trga predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o primernosti in načinih za podporo evropske javne bonitetne agencije, ki bi ocenjevala sposobnost držav članic za odplačevanja državnega dolga, in/ali evropske ustanove za bonitetno ocenjevanje za vse druge bonitetne ocene. Komisija bi morala po potrebi predložiti ustrezne zakonodajne predloge.
- (44) Glede na posebnosti bonitetnih ocen držav in za preprečitev nevarnosti razširitve po vsej Uniji bi bilo treba prepovedati izjave z napovedjo revizije skupine držav, če jih ne spremljajo poročila o posamezni državi. Z namenom povečanja veljavnosti in dostopnosti virov informacij, ki jih bonitetne agencije uporabljajo v javnem sporočanju o potencialnih spremembah bonitetnih ocen držav, ki niso bonitetne ocene ali obeti glede bonitetne ocene, in s tem povezana sporočila za medije, bi morala sporočila vedno temeljiti na informacijah, ki jih ima ocenjevani subjekt, ki so bile razkrite z dovoljenjem ocenjevanega subjekta, razen če so te informacije na voljo iz drugih splošno dostopnih virov. Kadar pravni okvir, ki ureja ocenjevanje subjekta, določa, da ta ne sme razkriti takšnih informacij, tako kot v primeru notranjih informacij, kakor so opredeljene v točki 1 člena 1 Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) ⁽¹⁾, ocenjevani subjekt ne sme dati soglasja.
- (45) Kadar bonitetne agencije objavijo svoje bonitetne ocene držav, bi morale zaradi preglednosti v sporočilih za javnost ali poročilih razložiti ključne dejavnike, na katerih te bonitetne ocene temeljijo. Preglednost bonitetnih ocen držav pa ne bi smela vplivati na usmeritev nacionalnih politik (gospodarske, delovne ali drugih). Zato te politike sicer lahko služijo bonitetnim agencijam kot dejavnik za ocenjevanje kreditne sposobnosti države ali njenih finančnih instrumentov ter za razlago glavnih razlogov bonitetne ocene držav, ne bi pa smele biti dovoljene neposredne ali posredne zahteve ali priporočila

⁽¹⁾ UL L 96, 12.4.2003, str. 16.

bonitetnih agencij državam glede teh politik. Bonitetne agencije bi se morale vzdržati vseh neposrednih ali izrecnih političnih priporočil glede politik držav.

- (46) Tehnični standardi na področju finančnih storitev bi morali zagotoviti ustrezno varstvo depozitarjev, vlagateljev in potrošnikov po vsej Uniji. Učinkovito in primerno bi bilo ESMA, kot organu z visoko specializiranim strokovnim znanjem, zaupati pripravo osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne bi vključevali političnih izbir, ki bi se nato predložili Komisiji.
- (47) Komisija bi morala sprejeti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi ESMA, v zvezi z vsebino, pogostostjo in predstavitvijo informacij o strukturiranih finančnih instrumentih, ki jih zagotovijo njihovi izdajatelji, predstavitvijo informacij, vključno s strukturo, obliko, načinom in časom poročanja, ki jih bonitetne agencije razkrijejo ESMA v zvezi z Evropsko platformo bonitetnega ocenjevanja, ter vsebino in obliko rednega poročanja o honorarjih, ki jih bonitetne agencije zaračunajo, za namene neprekinjenega nadzora ESMA. Komisija bi morala sprejeti te standarde z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (48) Uredba (ES) št. 1060/2009 omogoča, da se bonitetne ocene, izdane v tretjih državah, uporabijo za regulativne namene, če jih izdajo bonitetne agencije, ki so certificirane v skladu z navedeno uredbo, ali bonitetne agencije, ustanovljene v Uniji v skladu z navedeno uredbo. Pogoji za certifikacijo je, da Komisija sprejme odločbo o enakovrednosti glede regulativnega sistema tretje države za bonitetne agencije, pogoj za odobritev pa je, da ravnanje bonitetne agencije tretje države izpolnjuje zahteve, ki so vsaj tako stroge kot ustrezna pravila Unije. Nekatere od določb, ki jih uvaja ta uredba, se ne uporabljajo za ocenjevanje enakovrednosti in odobritve. To velja za določbe, ki uvajajo obveznosti samo za izdajatelje, ne pa tudi za bonitetne agencije. Poleg tega naj se v zvezi s tem ne bi obravnavale določbe, ki so povezane s strukturo trga bonitetnega ocenjevanja znotraj Unije in ne določajo pravil o ravnanju za bonitetne agencije. Da bi se tretjim državam dalo na voljo dovolj časa za pregled regulativnega okvira v zvezi s preostalimi novimi vsebinskimi določbami, bi se morale slednje za namene ocenjevanja enakovrednosti in odobritve uporabljati šele od 1. junija 2018. V zvezi s tem je pomembno opozoriti, da ni nujno, da so pravila regulativnega sistema tretje države enaka pravilom iz te uredbe. Kakor je že določeno v Uredbi (ES) št. 1060/2009, bi morale zadostovati, da regulativni sistem tretje države dosega enake cilje in enake učinke v praksi, da se šteje za enakovrednega ali enako strogega kot regulativni sistem Unije.
- (49) Ker ciljev te uredbe, in sicer okrepitev neodvisnosti bonitetnih agencij, spodbujanja zanesljivih postopkov in metodologij bonitetnega ocenjevanja, zmanjšanja tveganj, povezanih z bonitetnimi ocenami držav, zmanjšanja tveganja, povezanega s prevelikim zanašanjem udeležencev na trgu na bonitetne ocene, in zagotovitve pravice vlagateljev do odškodnine, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi vseevropske strukture in vpliva dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih je treba nadzorovati, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (50) Komisija bi morala do konca leta 2013 predložiti poročilo o izvedljivosti mreže malih bonitetnih agencij, da bi povečala konkurenčnost na trgu. Navedeno poročilo bi moralo oceniti finančno in nefinančno podporo ter pobude Unije za oblikovanje take mreže, pri tem pa upoštevati morebitno nasprotje interesov zaradi tega javnega financiranja.
- (51) Opravljena so bila posvetovanja z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾, ki je sprejel mnenje⁽²⁾.
- (52) Uredbo (ES) št. 1060/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽²⁾ UL C 139, 15.5.2012, str. 6.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

(ii) vstavijo se naslednje točke:

Člen 1

Spremembe Uredbe (ES) št. 1060/2009

Uredba (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Vsebina

S to uredbo se uvaja skupni regulativni pristop za izboljšanje integritete, preglednosti, odgovornosti, dobrega upravljanja in neodvisnosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kar prispeva h kakovosti izdanih bonitetnih ocen v Uniji in k nemotenemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni zaščite potrošnikov in vlagateljev. Določa pogoje za izdajo bonitetnih ocen in pravila glede organizacije in ravnanja bonitetnih agencij, vključno z njihovimi delničarji in družbeniki, da se spodbuja njihova neodvisnost, izogibanje nasprotjem interesov ter okrepi zaščita potrošnikov in vlagateljev.

Ta uredba določa tudi obveznosti izdajateljev, originatorjev in sponzorjev, ustanovljenih v Uniji, glede strukturiranih finančnih instrumentov.“;

(2) v členu 2(1), členu 3(1)(m), členu 4(2), uvodnem delu člena 4(3), prvem in drugem pododstavku člena 4(4), uvodnem delu člena 5(1), členu 14(1) in točki 1 Priloge II se „Skupnost“ nadomesti z „Unijo“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) ‚regulativni nameni‘ pomeni uporabo bonitetnih ocen v posebne namene zagotavljanja skladnosti s pravom Unije ali s pravom Unije, kakor je preneseno v nacionalno zakonodajo držav članic“;

„(pa) ‚kreditna institucija‘ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4 Direktive 2006/48/ES;

(pb) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 4 Direktive 2004/39/ES;

(pc) ‚zavarovalnica‘ pomeni zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki 1 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (*);

(pd) ‚pozavarovalnica‘ pomeni pozavarovalnico, kakor je opredeljena v točki 4 člena 13 Direktive 2009/138/ES;

(pe) ‚institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje‘ pomeni institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor je opredeljena v členu 6(a) Direktive 2003/41/ES;

(pf) ‚družba za upravljanje‘ pomeni družbo za upravljanje, kakor je opredeljena v členu 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (**);

(pg) ‚investicijska družba‘ pomeni investicijsko družbo, odobreno v skladu z Direktivo 2009/65/ES;

(ph) ‚upravitelj alternativnih investicijskih skladov‘ pomeni UAIS, kakor je opredeljen v členu 4(1)(b) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (***)

(pi) ‚centralna nasprotna stranka‘ pomeni CNS, kakor je opredeljena v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (****), ki pridobi dovoljenje v skladu s členom 14 navedene uredbe;

(pj) ‚prospekt‘ pomeni prospekt, objavljen na podlagi Direktive 2003/71/ES in Uredbe (ES) št. 809/2004.

(*) UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

(**) UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

(***) UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

(****) UL L 201, 27.7.2012, str. 1.“;

(iii) točki (q) in (r) se nadomestita z naslednjim:

„(q) ‚področna zakonodaja‘ pomeni zakonodajne akte Unije iz točk (pa) do (pj);

(r) ‚področni pristojni organi‘ pomeni nacionalne pristojne organe, ki so po zadevni področni zakonodaji določeni za nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic, pozavarovalnic, institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, družb za upravljanje, investicijskih družb, upraviteljev alternativnih investicijskih skladov, centralnih nasprotnih strank in prospektov“;

(iv) dodajo se naslednje točke:

„(s) ‚izdajatelj‘ pomeni izdajatelja, kakor je opredeljen v točki (h) člena (2)1 Direktive 2003/71/ES;

(t) ‚originator‘ pomeni originatorja, kakor je opredeljen v točki 41 člena 4 Direktive 2006/48/ES;

(u) ‚sponzor‘ pomeni sponzorja, kakor je opredeljen v točki 42 člena 4 Direktive 2006/48/ES;

(v) ‚bonitetna ocena države‘ pomeni:

(i) bonitetno oceno, kadar je ocenjevani subjekt država ali regionalni ali lokalni organ države,

(ii) bonitetno oceno, kadar je izdajatelj dolga ali finančne obveznosti, dolžniškega vrednostnega papirja ali drugega finančnega instrumenta država, regionalni ali lokalni organ države ali namenska družba za države ali za regionalne ali lokalne organe;

(iii) bonitetno oceno, kadar jo izda mednarodna finančna institucija, ki jo ustanovita dve ali več držav ter katere namen je zagotoviti financiranje in finančno pomoč za članice te mednarodne finančne institucije, ki imajo resne finančne težave ali jim te grozijo;

(w) ‚obeti glede bonitetne ocene‘ pomeni mnenje o verjetnem kratkoročnem ali srednjeročnem gibanju bonitetne ocene ali obeh;

(x) ‚nenaročena bonitetna ocena‘ in ‚nenaročena bonitetna ocena držav‘ pomeni bonitetno oceno oziroma bonitetno oceno držav, ki jo bonitetne agencije ne pripravijo po naročilu;

(y) ‚kreditno točkovanje‘ pomeni merilo kreditne sposobnosti, ki izhaja iz povzetih in izraženih podatkov, temelječih samo na predhodno določenem statističnem sistemu ali modelu, brez bistvenega dodatnega analitičnega vložka bonitetnega analitika pri posamezni bonitetni oceni;

(z) ‚regulirani trg‘ pomeni regulirani trg, kakor je opredeljen v točki 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES in vzpostavljen v Uniji;

(aa) ‚pozicija re-listinjenja‘ pomeni pozicijo re-listinjenja, kakor je opredeljena v točki 40a člena 4 Direktive 2006/48/ES.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene te uredbe pojem ‚delničar‘ zajema dejanskega lastnika, kakor je opredeljen v točki 6 člena 3 Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (*).

(*) UL L 309, 25.11.2005, str. 15.“;

(4) člen 4 se spremeni:

6b, 8a, 8b, 8c in 11a, točke (ba) točke 3 ter točk 3a in 3b oddelka B Priloge I, ter“;

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice, pozavarovalnice, institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, družbe za upravljanje in investicijske družbe, upravitelji alternativnih investicijskih skladov in centralne nasprotne stranke lahko v regulativne namene uporabljajo samo bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije s sedežem v Uniji in registrirane v skladu s to uredbo.“

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Členi 20, 23b in 24 se uporabljajo za bonitetne agencije, certificirane v skladu s členom 5(3), in bonitetne ocene, ki jih te agencije izdajo.“;

(6) v naslov I se vstavi naslednji člen:

„Člen 5a

Preveliko zanašanje finančnih institucij na bonitetne ocene

1. Subjekti iz prvega pododstavka člena 4(1) pripravljajo lastne ocene kreditnega tveganja in se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali kreditne kakovosti finančnega instrumenta ne zanašajo izključno ali sistematično na bonitetne ocene.

2. Področni organi, pristojni za nadzor subjektov iz prvega pododstavka člena 4(1), ob upoštevanju narave, obsega in kompleksnosti njihovih dejavnosti, spremljajo ustreznost njihovih postopkov za ocenjevanje kreditnega tveganja, ocenijo uporabo pogodbenih sklicev na bonitetne ocene, in po potrebi spodbujajo k ublažitvi vpliva teh sklicev, zato da se zmanjša izključno in sistematično zanašanje na bonitetne ocene, v skladu s posebno področno zakonodajo.

Člen 5b

Zanašanje evropskih nadzornih organov in Evropskega odbora za sistemska tveganja na bonitetne ocene

1. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), in ESMA se v svojih smernicah, priporočilih in osnutkih tehničnih standardov ne smejo sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo izključno ali sistematično zanašanje pristojnih organov, pristojnih področnih organov ali subjektov iz prvega pododstavka člena 4(1) ali drugih udeležencev na trgu finančnih storitev na bonitetne ocene. EBA, EIOPA in ESMA so v skladu s tem dolžni najpozneje do 31. decembra 2013 pregledati obstoječe smernice in priporočila ter, kjer je primerno, odstraniti iz njih vsa taka sklicevanja na bonitetne ocene.

Kadar prospekt vsebuje sklicevanje na bonitetno oceno ali bonitetne ocene, izdajatelj, ponudnik ali oseba, ki zaprosi za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zagotovi, da prospekt vključuje tudi jasne in pomembne informacije o tem, ali je bonitetne ocene izdala bonitetna agencija, ustanovljena v Uniji in registrirana v skladu s to uredbo.“;

(b) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) bonitetna agencija je preverila, da dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija tretje države in na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, izpolnjujejo zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz členov 6 do 12 in Priloge I, z izjemo členov 6a, 6b, 8a, 8b, 8c in 11a, točke (ba) točke 3 ter točk 3a in 3b oddelka B Priloge I, ter lahko to neprekinjeno dokazuje Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*).“

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

(5) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 6 se v drugem pododstavku točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) za bonitetne agencije v tej tretji državi veljajo pravno zavezujoča pravila, ki so enaka pravilom iz členov 6 do 12 in Priloge I, z izjemo členov 6a,

2. Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (**), se v svojih opozorilih in priporočilih ne sme sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo izključno ali sistematično zanašanje na bonitetne ocene.

Člen 5c

Preveliko zanašanje na bonitetne ocene v pravu Unije

Brez poseganja v njeno pravico do pobude Komisija še naprej pregleduje, ali sklicevanja na bonitetne ocene v pravu Unije povzročajo ali bi utegnile povzročiti izključno ali sistematično zanašanje pristojnih organov, področnih pristojnih organov, subjektov iz prvega pododstavka člena 4(1) ali drugih udeležencev na finančnem trgu na bonitetne ocene, z namenom, da se v pravu Unije za regulativne namene do 1. januarja 2020 odpravijo vsa sklicevanja na bonitetne ocene, pod pogojem, da so opredeljene in se izvajajo ustrezne alternative ocenjevanju kreditne sposobnosti.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 1.“;

(7) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe za zagotavljanje, da na izdajo bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene ne vpliva nobeno obstoječe ali potencialno nasprotje interesov ali poslovni odnos, ki vključuje bonitetno agencijo, ki izdaja bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene, njene družbenike, vodilno osebo, bonitetne analitike, zaposlene ali katero koli drugo fizično osebo, katere storitve so dane na voljo ali so pod nadzorom bonitetne agencije, ali katero koli osebo, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem.“;

(b) v odstavku 3 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„3. ESMA lahko bonitetno agencijo na njeno zahtevo oprosti izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5, 6

in 9 oddelka A Priloge I in člena 7(4), če lahko bonitetna agencija dokaže, da te zahteve niso sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenega poslovanja ter z naravo in obsegom izdajanja bonitetnih ocen in da:“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Bonitetne agencije vzpostavijo, vzdržujejo, izvajajo in dokumentirajo učinkovito strukturo notranjega nadzora, s katero izvajajo politike in postopke za preprečevanje in zmanjševanje morebitnih navzkrižij interesov ter zagotavljajo neodvisnost bonitetnih ocen, bonitetnih analitikov in ocenjevalnih ekip v zvezi z delničarji, upravnimi in poslovnimi organi ter dejavnostmi prodaje in trženja. Bonitetne agencije uvedejo standardne delovne postopke za področje korporativnega upravljanja, organizacije in obvladovanja nasprotij interesov. Navedene standardne delovne postopke redno spremljajo in pregledujejo, da se oceni učinkovitost in potreba po posodobitvi teh postopkov.“;

(8) dodajo se naslednji členi:

„Člen 6a

Nasprotja interesov v zvezi z naložbami v bonitetnih agencijah

1. Delničarju ali družbeniku bonitetne agencije, ki ima najmanj 5 % bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v navedeni bonitetni agenciji ali v družbi, ki ima možnost izvrševati nadzor ali prevladujoči vpliv nad navedeno bonitetno agencijo, ni dovoljeno:

- (a) imeti 5 % ali več kapitala v kateri koli drugi bonitetni agenciji;
- (b) imeti pravice ali možnosti izvrševati 5 % ali več glasovalnih pravic v kateri koli drugi bonitetni agenciji;
- (c) imeti pravice ali možnosti imenovati ali razreševati člane upravnega odbora ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (d) biti član upravnega odbora ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (e) dejansko izvrševati ali imeti možnosti izvrševati nadzor ali prevladujoči vpliv v drugih bonitetnih agencijah.

Prepoved iz točke (a) prvega pododstavka ne velja za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno z upravljanimi skladi, kot so pokojninski skladi in življenjska zavarovanja, pod pogojem, da take sheme delničarju ali družbeniku bonitetne agencije ne omogočajo izvrševanja pomembnega vpliva na poslovne dejavnosti teh shem.

2. Ta člen se ne uporablja za naložbe v drugih bonitetnih agencijah, ki so del iste skupine bonitetnih agencij.

Člen 6b

Najdaljše obdobje trajanja pogodbenega razmerja z bonitetno agencijo

1. Kadar bonitetna agencija z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklene pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja, ne sme izdajati bonitetnih ocen za pozicije re-listinjenja s sredstvi istega originatorja dlje kot štiri leta.

2. Kadar bonitetna agencija sklene pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja, izdajatelja zaprosi, da:

(a) opredeli število bonitetnih agencij, ki imajo sklenjeno pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen re-listinjenja s sredstvi istega originatorja;

(b) izračuna odstotni delež vseh neporavnanih ocenjenih pozicij re-listinjenja s sredstvi istega originatorja, za katerega posamezna bonitetna agencija opravlja bonitetne ocene.

Kadar vsaj štiri bonitetne agencije ocenijo po več kot 10 % skupnega števila neporavnanih ocenjenih pozicij re-listinjenja, se omejitve iz odstavka 1 ne uporabljajo.

Izvetje iz drugega pododstavka se uporablja vsaj dotlej, dokler bonitetna agencija ne sklene nove pogodbe o oceni pozicij re-listinjenja s sredstvi istega originatorja. Kadar pri sklenitvi nove pogodbe niso izpolnjena merila iz drugega pododstavka, se obdobje iz odstavka 1 izračuna od datuma sklenitve nove pogodbe.

3. Bonitetna agencija ob izteku pogodbe v skladu z odstavkom 1 ne sklene nove pogodbe za izdajo bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja s sredstvi istega originatorja, in sicer v obdobju, enakem trajanju pretekle pogodbe z istim originatorjem, a ne več kot štiri leta.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za:

(a) bonitetno agencijo, ki je del iste skupine bonitetnih agencij kot bonitetna agencija iz odstavka 1;

(b) bonitetno agencijo, ki je delničar ali družbenik bonitetne agencije iz odstavka 1;

(c) bonitetno agencijo, katere delničar ali družbenik je bonitetna agencija iz odstavka 1.

4. Brez poseganja v odstavek 1 velja, da če bonitetna agencija izda bonitetno oceno pozicij re-listinjenja pred iztekom najdaljšega obdobja pogodbenega razmerja iz odstavka 1, lahko bonitetna agencija na zahtevo še naprej spremlja in posodablja te bonitetne ocene v vsem obdobju trajanja navedenih pozicij re-listinjenja.

5. Ta člen se ne uporablja za bonitetne agencije z manj kot 50 zaposlenimi na ravni skupine, ki so vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ali katerih letni promet iz dejavnosti bonitetnega ocenjevanja je nižji od 10 milijonov EUR na ravni skupine.

6. Kadar bonitetna agencija sklene pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja pred 20. junijem 2013, se obdobje iz odstavka 1 izračuna od tega datuma dalje.“;

(9) člen 7(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Osebni prejemki in ocena uspešnosti zaposlenih, vključenih v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja ali objavljanje obetov glede bonitetne ocene, in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen ali obetov glede bonitetne ocene, niso odvisni od višine prihodka, ki ga bonitetna agencija prejme od ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb.“;

(10) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Bonitetna agencija sprejme, izvaja in izvršuje ustrezne ukrepe za zagotovitev, da bonitetne ocene in obeti glede bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na veljavne metodologije bonitetnega ocenjevanja. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da so informacije, ki jih uporablja pri dodeljevanju bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene, dovolj kakovostne in da so viri teh informacij zanesljivi. Bonitetna agencija pri izdajanju bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene navede, da je bonitetna ocena njeno mnenje in da bi se bilo treba nanjo zanašati le do določene meje.

2a. Spremembe v bonitetnih ocenah se izdajo v skladu z objavljenimi metodologijami bonitetnega ocenjevanja bonitetne agencije.“;

(b) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Bonitetne ocene držav se revidirajo najmanj vsakih šest mesecev.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Bonitetna agencija, ki namerava vsebinsko spremeniti obstoječe metodologije bonitetnega ocenjevanja ali uporabiti nove metodologije, modele ali ključne predpostavke ocenjevanja, ki bi utegnile vplivati na bonitetno oceno, na svojem spletišču objavi predlagane vsebinsko spremenjene ali predlagane nove metodologije bonitetnega ocenjevanja ter pozvati zainteresirane strani, da podajo pripombe v roku enega meseca, skupaj s podrobno razlago razlogov za predlagane vsebinske spremembe ali predlagane nove metodologije bonitetnega ocenjevanja in njihovimi posledicami.“;

(d) odstavek 6 se spremeni:

(i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar se metodologije bonitetnega ocenjevanja, modeli ali ključne predpostavke ocenjevanja, uporabljene pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, spremenijo v skladu s členom 14(3), bonitetna agencija.“;

(ii) vstavita se naslednji točki:

„(aa) nemudoma obvesti ESMA in na svojem spletišču objavi rezultate posvetovanj ter nove metodologije bonitetnega ocenjevanja skupaj z njihovo podrobno obrazložitvijo ter datumom začetka njihove uporabe;

(ab) na svojem spletišču nemudoma objavi odzive posvetovanj iz odstavka 5a, razen kadar udeleženec posvetovanja zaprosi za zaupnost;“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„7. Kadar bonitetna agencija izve za napake v svojih metodologijah bonitetnega ocenjevanja ali pri njihovi uporabi, nemudoma:

(a) sporoči te napake ESMA in vsem prizadetim ocenjevanim subjektom ter razloži vpliv na svoje ocene ter potrebo po reviziji izdanih ocen;

- (b) kadar te napake vplivajo na bonitetno oceno, jih objavi na svojem spletišču;
- (c) odpravi te napake v metodologijah bonitetnega ocenjevanja in
- (d) izvede ukrepe iz točk (a), (b) in (c) odstavka 6.;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Bonitetne ocene držav

1. Bonitetne ocene držav se izdajo na način, ki zagotavlja, da so bile analizirane individualne posebnosti države članice. Izjava o napovedani reviziji skupine držav je prepovedana, če je ne spremljajo tudi poročila o posameznih državah. Taka poročila so javno objavljena.

2. Javna sporočila, ki niso bonitetne ocene, obeti glede bonitetnih ocen ali spremljajoča sporočila za javnost ali poročila iz točke 5 dela I oddelka D Priloge I, povezani z morebitnimi spremembami v bonitetni oceni držav, ne temeljijo na informacijah, ki jih ima ocenjeni subjekt in ki so bile razkrite brez soglasja ocenjenega subjekta, razen če so na razpolago v splošno dostopnih virih ali če ni upravičenih razlogov, zakaj ocenjeni subjekt ne bi dal soglasja za razkritje teh informacij.

3. Bonitetna agencija ob upoštevanju drugega pododstavka člena 8(5) v skladu s točko 3 dela III oddelka D Priloge I na svojem spletišču objavi in organu ESMA vsako leto konec decembra predloži koledarski raspored za naslednjih 12 mesecev, v katerem določi največ tri datume za objavo nenaročenih bonitetnih ocen držav in s tem povezanih obetov pa tudi datume za objavo naročenih bonitetnih ocen držav in s tem povezanih obetov. Vsi taki datumi so na petek.

4. Odstopanje od datuma objave bonitetnih ocen držav ali s tem povezanih obetov je mogoče samo, kadar bonitetna agencija to potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti iz člena 8(2), člena 10(1) in člena 11(1), priložena pa mora biti podrobna obrazložitev razlogov za odstopanje od napovedanega koledarskega rasporeda.

Člen 8b

Informacije o strukturiranih finančnih instrumentih

1. Izdajatelj, originator in sponzor strukturiranega finančnega instrumenta, ustanovljeni v Uniji, na spletni strani, ki jo vzpostavi ESMA v skladu z odstavkom 4, skupaj objavijo informacije o kreditni kakovosti in uspešnosti sredstva, na katerem temelji strukturiran finančni instrument, strukturi posla listinjenja, denarnih tokovih in kakršnih koli zavarovanjih za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja, ter vse informacije, ki so potrebne za izvedbo obsežnih in dobro premišljenih testov izjemnih situacij glede denarnih tokov in vrednosti zavarovanja za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja.

2. Obveznost objave informacij na podlagi odstavka 1 se ne razširi, kadar bi taka objava kršila nacionalno pravo ali pravo Unije, ki ureja varstvo zaupnosti virov informacij ali obdelavo osebnih podatkov.

3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo:

(a) informacij, ki jih morajo osebe iz odstavka 1 objaviti, da izpolnijo obveznost, ki izhaja iz odstavka 1 v skladu z odstavkom 2;

(b) pogostosti posodabljanja informacij iz točke (a);

(c) predstavitev informacij iz točke (a) v obliki standardizirane predloge za razkritje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 21. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. ESMA vzpostavi spletno stran za objavljanje informacij o strukturiranih finančnih instrumentih iz odstavka 1.

Člen 8c

Dvojna bonitetna ocena strukturiranih finančnih instrumentov

1. Kadar namerava izdajatelj ali povezana tretja oseba naročiti bonitetno oceno strukturiranega finančnega instrumenta, za to pooblasti najmanj dve med seboj neodvisni bonitetni agenciji.

2. Izdajatelj ali povezana tretja oseba iz odstavka 1 zagotovi, da izbrane bonitetne agencije izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) niso del iste skupine bonitetnih agencij;
- (b) niso delničarke ali družbenice katere koli druge bonitetne agencije;
- (c) nimajo pravice ali možnosti izvrševati glasovalnih pravic v kateri koli drugi bonitetni agenciji;
- (d) nimajo pravice ali možnosti imenovati ali razreševati članov upravnega odbora ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (e) noben član upravnega odbora ali nadzornega organa ni član upravnega odbora ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (f) ne izvršuje ali ima možnost izvrševati nadzor ali prevladujoči vpliv v kateri koli drugi bonitetni agenciji.

Člen 8d

Uporaba več bonitetnih agencij

1. Kadar namerava izdajatelj ali povezana tretja oseba pooblastiti vsaj dve bonitetni agenciji za bonitetno oceno istega vrednostnega papirja ali subjekta, izdajatelj ali povezana tretja oseba razmisli o pooblastitvi za vsaj eno oceno bonitetne agencije, ki nima več kot 10 % skupnega tržnega deleža in za katero izdajatelj ali povezana tretja oseba presodi, da je zmožna oceniti zadevni vrednostni papir ali subjekt, pod pogojem, da je na seznamu ESMA iz odstavka 2 na voljo bonitetna agencija za ocenjevanje

vrednostnega papirja ali subjekta. Kadar izdajatelj ali povezana tretja oseba ne pooblasti vsaj ene bonitetne agencije, ki nima več kot 10-odstotnega skupnega tržnega deleža, se to zabeleži.

2. Da se izdajatelju ali povezani tretji osebi olajša presoja iz odstavka 1, ESMA na svojem spletišču vsako leto objavi seznam registriranih bonitetnih agencij in navede njihov skupni tržni delež in vrsto izdanih bonitetnih ocen, kar lahko izdajatelj uporabijo kot izhodišče svoje presoje.

3. Za namene tega člena se skupni tržni delež meri s sklicevanjem na letni promet iz dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in pomožnih storitev na ravni skupine.“;

(12) v členu 10 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija neselektivno in pravočasno razkrije vse bonitetne ocene in obete glede bonitetne ocene ter vse odločitve glede prenehanja bonitetnega ocenjevanja. V primeru odločitve o prenehanju bonitetnega ocenjevanja se navedejo tudi vsi razlogi za to odločitev.

Prvi pododstavek velja tudi za bonitetne ocene, ki se distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja.

2. Bonitetne agencije zagotovijo, da so bonitetne ocene in obeti glede bonitetne ocene predstavljeni ter obdelani v skladu z zahtevami iz oddelka D Priloge I, niso pa predstavljeni drugi dejavniki razen tistih, ki so povezani z bonitetno oceno.

2a. Bonitetne ocene, obeti glede bonitetne ocene in s tem povezane informacije do razkritja javnosti štejejo za notranje informacije, kakor so opredeljene v Direktivi 2003/6/ES in v skladu z njo.

V zvezi z dolžno zaupnostjo bonitetnih agencij in obveznim vzdrževanjem seznama oseb z dostopom do bonitetnih ocen, obetov glede bonitetne ocene ali s tem povezanih informacij pred razkritjem se uporabljata smiselno člen 6(3) navedene direktive.

Seznam oseb, ki so o bonitetni oceni, obetih glede bonitetne ocene in s tem povezanimi informacijami obveščene pred razkritjem, je omejen na osebe, ki jih vsak ocenjevani subjekt opredeli v ta namen.“;

(13) v členu 10(5) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar bonitetna agencija izda nenaročeno bonitetno oceno, v njej jasno barvno označi različne bonitetne kategorije ter razvidno navede, ali je ocenjevani subjekt ali povezana tretja oseba sodelovala v postopku bonitetnega ocenjevanja ali ne in ali je imela bonitetna agencija dostop do poslovnih knjig, vodstvenih in drugih pomembnih notranjih dokumentov ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.“;

(14) člen 11(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Registrirana ali certificirana bonitetna agencija v centralnem registru, ki ga vzpostavi ESMA, da na voljo informacije o svojih preteklih rezultatih, vključno s pogostostjo prehoda bonitetnih ocen, ter informacije o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti, in o njihovih spremembah. Taka bonitetna agencija zagotovi informacije za centralni register v standardizirani obliki, ki jo določi ESMA. ESMA omogoči javni dostop do teh informacij in vsako leto objavi povzetek informacij glede bistvenih ugotovljenih sprememb.“;

(15) vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Evropska platforma bonitetnega ocenjevanja

1. Registrirana ali certificirana bonitetna agencija ob izdaji bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene organu ESMA predloži informacije o ocenjevanju, vključno z bonitetno oceno in obeti glede ocenjevanega instrumenta, informacijami o vrsti ocenjevanja, vrsti izvedbe ocene ter datumu in uri objave.

2. ESMA posamezne bonitetne ocene, ki so ji predložene v skladu z odstavkom 1, objavi na spletišču („Evropska platforma bonitetnega ocenjevanja“).

V Evropsko platformo bonitetnega ocenjevanja je vključen tudi centralni register iz člena 11(2).

3. Ta člen se ne uporablja za bonitetne ocene ali obete glede bonitetne ocene, ki se pripravijo in razkrijejo samo naročnikom proti plačilu.“;

(16) v členu 14(3) se doda naslednji pododstavek:

„Bonitetna agencija brez poseganja v drugi pododstavek obvesti ESMA o nameravanih vsebinskih spremembah metodologij bonitetnega ocenjevanja, modelih ali ključnih predpostavkah ocenjevanja ali predlaganih novih metodologijah bonitetnega ocenjevanja, modelih ali ključnih predpostavkah ocenjevanja, ko predlagane spremembe ali predlagane nove metodologije bonitetnega ocenjevanja v skladu s členom 8(5a) objavi na svojem spletišču. Bonitetna agencija po preteku posvetovalnega obdobja obvesti ESMA o kakršnih koli spremembah, nastalih zaradi posvetovanja.“;

(17) člen 18(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. ESMA sporoči Komisiji, EBA, EIOPA, pristojnim organom in pristojnim področnim organom vse odločitve, sprejete v skladu s členi 16, 17 ali 20.“;

(18) člen 19(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. ESMA bonitetnim agencijam zaračuna pristojbino v skladu s to uredbo in uredbo Komisije iz odstavka 2. Pristojbina v celoti pokrije stroške ESMA v zvezi z registracijo, certificiranjem in nadzorom bonitetnih agencij ter poplačilo vseh stroškov, ki bi jih lahko imeli pristojni organi pri izvajanju nalog na podlagi te uredbe, zlasti zaradi prenosa nalog v skladu s členom 30.“;

(19) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 4 se spremeni:

(i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„4. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo.“

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) vsebine in oblike rednega poročanja o podatkih bonitetnega ocenjevanja, za katere bodo zaprosene registrirane in certificirane bonitetne agencije z namenom neprekinjenega nadzora ESMA.“;

(iii) za točko (e) se dodata naslednja pododstavka:

„ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 21. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„4a. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo:

(a) vsebine in predstavitve informacij, vključno s strukturo, obliko, načinom in časom poročanja, ki jih bonitetne agencije razkrijejo ESMA v skladu s členom 11a(1), in

(b) vsebine in oblike rednega poročanja o zaračunanih honorarjih bonitetnih agencij z namenom neprekinjenega nadzora ESMA.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 21. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4b. ESMA poroča o možnosti vzpostavitve ene ali več vrst primerjanja bonitetnih ocen, predloženih v skladu s členom 11a(1), in Komisiji zadevno poročilo predloži do 21. junija 2015. V poročilu je ocenjeno zlasti naslednje:

(a) možnost, stroški in prednost vzpostavitve ene ali več vrst primerjanja;

(b) kako bi lahko ustvarili eno ali več vrst primerjanja, ne da bi zaradi različnih metodologij bonitetnega ocenjevanja popačili bonitetne ocene;

(c) morebitni učinki primerjanja na dotlej pripravljene regulativne tehnične standarde v zvezi s členom 21(4a)(a) in (b).

V zvezi s točkama (a) in (b) prvega pododstavka se ESMA posvetuje z EBA in EIOPA.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. ESMA vsako leto objavi poročilo o uporabi te uredbe. Navedeno poročilo vsebuje predvsem oceno o tem, kako bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo, izvajajo Prilogo I, in oceno o uporabi sistema odobritve iz člena 4(3).“;

(20) v členu 22a se naslov nadomesti z naslednjim:

„Pregled upoštevanja zahtev metodologij“;

(21) člen 25a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25a

Pristojni področni organi, odgovorni za nadzor in izvrševanje člena 4(1) ter členov 5a, 8b, 8c in 8d

Pristojni področni organi so odgovorni za nadzor in izvrševanje člena 4(1) ter členov 5a, 8b, 8c in 8d v skladu z ustrezno področno zakonodajo.“;

(22) vstavi se naslednji naslov:

„NASLOV IIIA

CIVILNA ODGOVORNOST BONITETNIH AGENCIJ

Člen 35a

Civilna odgovornost

1. Kadar bonitetna agencija namerno ali iz hude malomarnosti zagreši katero koli kršitev, navedeno v Prilogi III, ki vpliva na bonitetno oceno, lahko vlagatelj ali izdajatelj od te bonitetne agencije zahteva odškodnino za škodo, ki jo je utrpel zaradi te kršitve.

Vlagatelj lahko v skladu s tem členom zahteva odškodnino, kadar ugotovi, da se je v skladu s členom 5a(1) ali drugače s potrebno skrbnostjo razumno zanesel na bonitetno oceno pri odločitvi o naložbi v finančni instrument, za katerega velja navedena bonitetna ocena, o njegovi ohranitvi ali odprodaji.

Izdajatelj lahko v skladu s tem členom zahteva odškodnino, če ugotovi, da je sam ali njegovi finančni instrumenti zajet v to bonitetno oceno in da do kršitve ni prišlo zaradi zavajajoče in netočne informacije, ki jo je bonitetni agenciji zagotovil izdajatelj, bodisi neposredno ali z objavljeno informacijo.

2. Vlagatelj ali izdajatelj ima odgovornost predložiti točne in podrobne informacije, iz katerih je razvidno, da je bonitetna agencija zagrešila kršitev te uredbe in je ta kršitev vplivala na izdano bonitetno oceno.

Pristojno nacionalno sodišče oceni, kaj pomenijo natančne in podrobne informacije, pri čemer se upošteva dejstvo, da vlagatelj ali izdajatelj morda nima dostopa do informacij, ki jih ima izključno bonitetna agencija.

3. Civilna odgovornost bonitetnih agencij iz odstavka 1 se vnaprej omeji samo, kadar je taka omejitev:

- (a) razumna in sorazmerna; in
- (b) dopušča veljavno nacionalno pravo v skladu z odstavkom 4.

Omejitev, ki ni v skladu s pogoji iz prvega pododstavka, ali izključitev civilne odgovornosti nima pravnega učinka.

4. Izrazi ‚škoda‘, ‚namera‘, ‚huda malomarnost‘, ‚razumno zanašanje‘, ‚potrebna skrbnost‘, ‚vpliv‘, ‚razumnost‘ in ‚sorazmernost‘, ki so uporabljeni v tem členu, vendar niso opredeljeni, se razlagajo in uporabljajo v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, utemeljenim na ustreznih pravilih mednarodnega zasebnega prava. Zadeve v zvezi s civilno odgovornostjo bonitetne agencije, ki niso zajete v tej uredbi, ureja veljavno nacionalno pravo, utemeljeno na ustreznih pravilih mednarodnega zasebnega prava. Sodišče, pristojno za odločanje o odškodninskem zahtevku vlagatelja ali izdajatelja iz naslova civilne odgovornosti, je določeno na podlagi ustreznih pravilih mednarodnega zasebnega prava.

5. Ta člen ne izključuje nadaljnjih odškodninskih zahtevkov iz naslova civilne odgovornosti v skladu z nacionalnim pravom.

6. Pravica do pravnega varstva iz tega člena ne preprečuje, da bi ESMA polno izvajal svoja pooblastila iz člena 36a.“;

(23) v členu 36a(2) se prvi pododstavek spremeni:

(a) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

„(a) za kršitve iz točk 1 5, 11 do 15, 19, 20, 23, 26a do 26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50, 51 in 55 do 62 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 500 000 EUR in največ 750 000 EUR;

(b) za kršitve iz točk 6, 7, 8, 16, 17, 18, 21, 22, 22a, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37 do 40, 42, 42a, 42b, 45 do 49a, 52, 53 in 54 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 300 000 EUR in največ 450 000 EUR;“;

(b) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) za kršitve iz točk 1, 6, 7, 8 in 9 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 50 000 EUR in največ 150 000 EUR;

(e) za kršitve iz točk 2, 3a do 5 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 25 000 EUR in največ 75 000 EUR;“;

(c) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) za kršitve iz točke 20a oddelka I Priloge III, točk 4 do 4c, 6, 8 in 10 oddelka III Priloge III globe znašajo najmanj 90 000 EUR in največ 200 000 EUR;“;

(24) člen 39 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 3 se črtata;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„4. Komisija po pridobitvi tehničnega nasveta od organa ESMA pregleda stanje na trgu bonitetnega ocenjevanja za strukturirane finančne instrumente, zlasti trg bonitetnega ocenjevanja za pozicije re-listinjenja. Po tem pregledu Komisija do 1. julija 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, v katerem oceni zlasti:

(a) razpoložljivost zadostne izbire z vidika izpolnjevanja zahtev, navedenih v členih 6b in 8c;

(b) ali je primerno skrajšati ali podaljšati najdaljše obdobje pogodbenega razmerja iz člena 6b(1) in najkrajše obdobje, ki mora preteči, preden lahko bonitetna agencija z izdajateljem ali povezano tretjo osebo ponovno sklene pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen o pozicijah re-listinjenja iz člena 6b(3);

(c) ali je primerno spremeniti izjemo iz drugega pododstavka člena 6b(2).

5. Komisija po pridobitvi tehničnega nasveta organa ESMA pregleda stanje na trgu bonitetnega ocenjevanja. Po tem pregledu Komisija do 1. januarja 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, v katerem oceni zlasti:

(a) ali obstaja potreba po razširitvi obsega obveznosti iz člena 8b zaradi vključitve drugih finančnih kreditnih proizvodov;

(b) ali so se nasprotja interesov zaradi zahtev iz členov 6, 6a in 7 zadostno zmanjšala;

(c) ali bi bilo treba mehanizem rotacije iz člena 6b razširiti na druge razrede finančnih instrumentov in ali je primerno uporabiti različna obdobja za posamezne razrede finančnih instrumentov;

(d) ustreznost obstoječih in alternativnih modelov plačevanja;

(e) ali obstaja potreba po izvajanju drugih ukrepov za spodbujanje konkurence na trgu bonitetnega ocenjevanja;

(f) ustreznost dodatnih pobud za spodbujanje konkurence na trgu bonitetnega ocenjevanja na podlagi razvoja sestave sektorja;

(g) ali obstaja potreba po predlaganju ukrepov za odpravo pogodbenega prevelikega zanašanja na bonitetne ocene;

(h) oceno stopnje tržne koncentracije, tveganj, ki izhajajo iz visoke koncentracije, in vpliva na celotno stabilnost finančnega sektorja.

6. Komisija vsaj enkrat letno Evropski parlament in Svet obvesti o vseh novih odločitvah o enakovrednosti iz člena 5(6), ki so bile sprejete v obdobju poročanja.“;

(25) člen 39a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 39a

Osebj e in sredstva organa ESMA

Organ ESMA do 21. junija 2014 oceni potrebe po osebj u in virih, ki izhajajo iz prevzema njegovih pristojnosti in dolžnosti v skladu s to uredbo ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo.“;

(26) vstavi se naslednji člen:

„Člen 39b

Obveznosti poročanja

1. Komisija do 31. decembra 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o:

(a) ukrepih za odpravo sklicevanj na bonitetne ocene, ki povzročajo ali bi utegnila povzročiti izključno ali sistematično zanašanje nanje; in

(b) alternativnih orodjih, na podlagi katerih bi lahko vlagatelji izvedli svojo oceno kreditnega tveganja izdajateljev in finančnih instrumentov,

da se do 1. januarja 2020 črtajo vsa sklicevanja na bonitetne ocene v pravu Unije za regulativne namene, pod pogojem, da so opredeljene in se izvajajo ustrezne alternative ocenjevanju kreditnega tveganja. ESMA Komisiji zagotovi tehnično svetovanje v okviru tega odstavka.

2. Komisija ob upoštevanju razmer na trgu do 31. decembra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o ustreznosti oblikovanja evropskega ocenjevanja sposobnosti za odplačevanje državnega dolga.

Komisija ob upoštevanju ugotovitev poročila iz prvega pododstavka in razmer na trgu do 31. decembra 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o ustreznosti in izvedljivosti podpore evropski bonitetni agenciji, ki bi ocenjevala sposobnost držav članic za odplačevanja državnega dolga, in/ali evropske ustanove za bonitetno ocenjevanje za vse druge bonitetne ocene.

3. Komisija do 31. decembra 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvedljivosti mreže malih bonitetnih agencij, da bi se povečala konkurenčnost na trgu. V tem poročilu se oceni finančna in nefinančna pomoč za oblikovanje mreže, pri čemer se upošteva morebitno nasprotje interesov zaradi tega javnega financiranja. Komisija lahko na podlagi ugotovitev iz tega poročila in po tehničnem svetovanju organa ESMA ponovno oceni in predlaga spremembo člena 8d.;

(27) Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo I k tej uredbi;

(28) Priloga III se spremeni v skladu s Prilogo II k tej uredbi.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. maja 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

Ne glede na prvi odstavek pa se

- (1) točke 7(a), 9 in 10, točka 11 v povezavi s členom 8d Uredbe (ES) št. 1060/2009 ter točki 12 in 27 člena 1 te uredbe uporabljajo od 1. junija 2018 za namene ocenjevanja iz:
 - (a) člena 4(3)(b) Uredbe (ES) št. 1060/2009, ali so zahteve tretjih držav vsaj tako stroge kot zahteve iz navedene točke; in
 - (b) točke (b) drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009, ali za bonitetne agencije v tretjih državah veljajo pravno zavezujoča pravila, ki so enakovredna pravilom iz navedene točke;
- (2) točka 8 člena 1 te uredbe v povezavi s členom 6a(1)(a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 se uporablja od 21. junija 2014 v zvezi z vsemi delničarji ali družbeniki bonitetne agencije, ki so imeli 15. novembra 2011 v lasti 5 % ali več kapitala v več kot eni bonitetni agenciji;
- (3) točka 15 člena 1 se uporablja od 21. junija 2015.

PRILOGA I

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

(1) oddelek B se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija ugotavlja, odpravlja, ali upravlja ter jasno in na vidnem mestu razkriva vsa dejanska ali potencialna nasprotja interesov, ki bi lahko vplivala na analize in presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ter katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, ter oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene.“;

(b) točka 3 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„3. Bonitetna agencija ne izda bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene v kateri koli izmed naštetih okoliščin ali, v primeru obstoječe bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, nemudoma objavi, da so bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene morebiti ogroženi, kadar:“;

(ii) za točko (a) se vstavi naslednja točka:

„(aa) ima delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, v lasti 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe ali kakršno koli drugačno lastniško udeležbo v tem ocenjevanem subjektu ali tretji osebi, razen deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno z upravljanimi skladi, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja, ki mu ne omogočajo izvrševanja pomembnega vpliva na poslovne dejavnosti sheme;“;

(iii) za točko (b) se vstavi naslednja točka:

„(ba) se bonitetna ocena izda v zvezi z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, ki ima 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji;“;

(iv) za točko (c) se vstavi naslednja točka:

„(ca) je delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe;“;

(v) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija prav tako nemudoma oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik obstoječe bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(c) vstavijo se naslednje točke:

„3a. Bonitetna agencija objavi, da je obstoječa bonitetna ocena morebiti ogrožena ali da so obeti glede bonitetne ocene ogroženi, kadar:

(a) ima delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima 5 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, v lasti 5 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe ali drugo lastniško udeležbo v tem ocenjevanem subjektu ali tretji osebi. To ne vključuje deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno z upravljanimi skladi, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja, ki mu ne omogočajo izvrševanja pomembnega vpliva na poslovne dejavnosti sheme;

- (b) je delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima 5 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.
- 3b. Pod pogojem, da je bonitetna agencija seznanjena ali bi morala biti seznanjena z informacijami, obveznosti iz točke 3(aa), (ba) in (ca) in točke 3a zadevajo tudi:
- (a) posredne delničarje iz člena 10 Direktive 2004/109/ES; in
- (b) podjetja, ki posredno ali neposredno nadzorujejo ali izvajajo prevladujoč vpliv na bonitetno agencijo in ki spadajo v člen 10 Direktive 2004/109/ES.
- 3c. Bonitetna agencija zagotovi, da honorarji, ki jih svojim strankam zaračuna za opravo storitev bonitetnega ocenjevanja in pomožnih storitev, niso diskriminatorni in temeljijo na dejanskih stroških. Honorarji, zaračunani za storitve bonitetnega ocenjevanja, niso odvisni od ravni bonitetne ocene, ki jo izida bonitetna agencija, ali katerega koli drugega rezultata ali izida opravljenega dela.;
- (d) v točki 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- „4. Niti bonitetna agencija niti katera koli oseba, ki ima neposredno ali posredno najmanj 5 % bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji ali ki lahko drugače pomembno vpliva na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, ne sme zagotavljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti navedenega ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.“;
- (e) točka 7 se spremeni:
- (i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:
- „(a) za vsako odločitev o bonitetni oceni in obetih glede bonitetne ocene identiteto bonitetnih analitikov, ki sodelujejo pri določanju bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, in identiteto oseb, ki so bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene odobrile, informacije o tem, ali je bila bonitetna ocena naročena ali ne, ter datum njene izvedbe.“;
- (ii) točka (d) se nadomesti z naslednjim:
- „(d) evidence, ki dokazujejo vzpostavljene postopke in metodologije bonitetnega ocenjevanja, ki jih uporablja bonitetna agencija za določanje bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene.“;
- (iii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:
- „(e) notranje evidence in dokumente, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, ter delovne dokumente, ki se uporabljajo kot osnova za sprejemanje vseh odločitev o bonitetnih ocenah in obetih glede bonitetne ocene.“;
- (2) oddelek C se spremeni:
- (a) uvodni del točke 2 se nadomesti z naslednjim:
- „2. Nobena oseba iz točke 1 ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene katerega koli ocenjevanega subjekta, če je ta oseba.“;
- (b) točka (b) v točki 3 se nadomesti z naslednjim:
- „(b) ne razkrivajo nobenih informacij o bonitetnih ocenah, mogočih prihodnjih bonitetnih ocenah bonitetne agencije ali njenih obetih glede bonitetne ocene, razen ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi.“;

(c) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Oseba iz točke 1 ne sprejme zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanem subjektu ali povezani tretji osebi, dokler ne preteče šest mesecev od izdelave bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(d) točka 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Za namen člena 7(4):

(a) bonitetne agencije zagotovijo, da glavni bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo dlje kot štiri leta;

(b) bonitetne agencije, ki jih izdajatelj ali povezana tretja oseba ni pooblastila, in vse bonitetne agencije, ki izdajajo bonitetne ocene držav zagotovijo, da:

(i) bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo dlje kot pet let;

(ii) osebe, odgovorne za odobritev bonitetnih ocen, niso vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo dlje kot sedem let.

Osebe iz točk (a) in (b) prvega pododstavka dve leti od konca obdobj, določenih v navedenih točkah, ne smejo biti vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo iz navedenih točk.“;

(3) naslov oddelka D se nadomesti z naslednjim:

„Pravila glede predstavitve bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene“;

(4) del I oddelka D se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija zagotovi, da sta v vseh bonitetnih ocenah in obetih glede bonitetne ocene jasno in vidno navedena ime in naziv delovnega mesta glavnega bonitetnega analitika, vključenega v zadevno dejavnost bonitetnega ocenjevanja, ter ime in naziv delovnega mesta osebe, ki je bila v prvi vrsti odgovorna za odobritev bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(b) točka 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) so v bonitetni oceni ali obetih glede bonitetne ocene navedeni vsi bistveni viri, ki so bili uporabljeni pri pripravi bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, vključno z ocenjevanim subjektom ali – kjer je to primerno – njegovimi povezanimi tretjimi osebami in podatkom, ali so bili bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene razkriti temu ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi in spremenjeni po tem razkritju ter pred njihovo objavo“;

(ii) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) sta v bonitetni oceni jasno in vidno navedena datum, ko je bila ta prvič distribuirana, in datum, ko je bila zadnjič posodobljena, vključno z vsemi obeti glede bonitetne ocene;

(e) poda informacije o tem, ali se bonitetna ocena nanaša na novo izdani finančni instrument in ali bonitetna agencija prvič ocenjuje finančni instrument; in

(f) se v primeru obetov glede bonitetne ocene navede časovno obdobje, znotraj katerega se pričakuje sprememba bonitetne ocene.

Bonitetne agencije ob objavi bonitetnih ocen ali obetov glede bonitetne ocene vključijo reference zgodovinske stopnje neplačil, ki jih objavi ESMA v centralnem registru iz člena 11(2) skupaj z obrazložitvijo pomena teh stopenj neplačil.“;

(c) vstavi se naslednja točka:

„2a. Bonitetna agencija razkrije metodologij bonitetnega ocenjevanja, modelov in ključnih predpostavk ocenjevanja pospremi z navodili, ki pojasnjujejo predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij bonitetnega ocenjevanja, uporabljenih pri bonitetnih ocenah, vključno s simulacijami stresnih scenarijev, ki jih je bonitetna agencija opravila pri oblikovanju bonitetnih ocen, informacijami iz bonitetne ocene o analizi denarnih tokov, ki jo je izvedla ali na katero se zanaša, pa tudi, po potrebi, podatek o vsaki pričakovani spremembi bonitetne ocene. Navodila morajo biti jasna in lahko razumljiva.“;

(d) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Bonitetna agencija sporoči bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene ocenjevanemu subjektu med njegovim delovnim časom in najmanj en cel delovni dan pred njihovo objavo. Te informacije vključujejo glavne elemente, na katerih bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene temeljijo, tako da ima ocenjevani subjekt možnost bonitetno agencijo opozoriti na stvarne napake.“;

(e) prvi pododstavek točke 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Bonitetna agencija ob razkritju bonitetnih ocen ali obetov glede bonitetne ocene jasno in vidno navede vse značilnosti in omejitve bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene. Zlasti ob objavi vsake bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene vidno navede, ali se ji zdi kakovost razpoložljivih informacij o ocenjevanemu subjektu zadovoljiva in v kolikšnem obsegu je preverila informacije, ki ji jih je zagotovil ocenjevani subjekt ali povezane tretje osebe. Če bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene vključujejo vrsto subjekta ali finančnega instrumenta, za katerega so podatki iz preteklosti omejeni, bonitetna agencija na vidnem mestu jasno navede takšne omejitve.“;

(f) prvi pododstavek točke 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar bonitetna agencija napove bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene, v sporočilih ali poročilih za javnost pojasni ključne elemente, na katerih bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene temeljijo.“;

(g) doda se naslednja točka:

„6. Bonitetna agencija na svojem spletišču redno razkriva informacije in organ ESMA obvešča o vseh subjektih ali dolžniških instrumentih, ki so ji bili predloženi v prvi pregled ali predhodno ocenjevanje. Tako razkritje informacij se opravi ne glede na to, ali so izdajatelji pooblastili bonitetno agencijo tudi za končno oceno ali ne.“;

(5) točki 3 in 4 dela II oddelka D se črtata;

(6) v oddelku D se doda naslednji del:

„III. Dodatne obveznosti v zvezi z bonitetnimi ocenami držav

1. Bonitetna agencija pri izdaji bonitetne ocene države ali povezanih obetov glede bonitetne ocene istočasno predloži podrobno raziskovalno poročilo, ki pojasnjuje vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti ter vse druge informacije, kar je bilo upoštevano pri določanju te bonitetne ocene države ali obetov glede bonitetne ocene. Navedeno poročilo mora biti javno dostopno, jasno in lahko razumljivo.

2. Javno dostopno raziskovalno poročilo, ki spremlja spremembo v primerjavi s prejšnjo bonitetno oceno države ali povezanimi obeti glede bonitetne ocene, vsebuje vsaj naslednje:

(a) podrobno oceno sprememb kvantitativne predpostavke, ki upravičujejo razloge za spremembo bonitetne ocene, in njihovo relativno težo. Podrobna ocena bi morala vključevati opis naslednjega: dohodka na prebivalca, rasti BDP, inflacije, fiskalnega salda, salda menjave s tujino, zunanjega dolga, kazalnika gospodarskega razvoja, kazalnika neizpolnjevanja obveznosti in vseh drugih pomembnih dejavnikov, ki so bili upoštevani. Navedeno bi bilo treba dopolniti z relativno težo posameznega dejavnika;

(b) podrobno oceno sprememb kvalitativne predpostavke, ki upravičujejo razloge za spremembo bonitetne ocene, in njihovo relativno težo;

(c) podroben opis tveganj, omejitev in negotovosti, povezanih s spremembo bonitetne ocene; in

(d) povzetek zapisnikov sej bonitetnega odbora, ki je sprejel odločitev o spremembi bonitetne ocene.

3. Brez poseganja v točko 3 dela I oddelka D Priloge I bonitetna agencija, ki izda bonitetno oceno države ali povezane obete glede bonitetne ocene, to objavi v skladu s členom 8a po zaključku trgovanja na reguliranih trgih in najmanj eno uro pred njihovim odprtjem.
4. Brez poseganja v točko 5 dela I oddelka D Priloge I, v skladu s katero mora bonitetna agencija ob objavi bonitetne ocene v sporočilih za javnost ali poročilih pojasniti ključne dejavnike, na podlagi katerih temelji bonitetna ocena, in čeprav je lahko nacionalna politika dejavnik pri pripravi bonitetne ocene države, v bonitetne ocene ali obete glede bonitetne ocene države niso vključena politična priporočila, navodila ali smernice za ocenjevane subjekte, vključno z državami ali regionalnimi ali lokalnimi državnimi organi.“;

(7) v delu I oddelka E se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. svojo politiko glede objavljajanja bonitetnih ocen in drugih s tem povezanih sporočil, vključno z obeti glede bonitetne ocene;“;

(8) v prvem pododstavku točke 2 dela II oddelka E se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) seznam honorarjev, zaračunanih vsaki stranki za posamezno bonitetno oceno in kakršne koli pomožne storitve;

(aa) svojo politiko oblikovanja cen, vključno s strukturo honorarjev in merili za oblikovanje cen v zvezi z bonitetnimi ocenami za različne razrede finančnih instrumentov;“;

(9) del III oddelka E se spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. statistiko o dodelitvi osebja novim bonitetnim ocenam, pregledom bonitetnih ocen, ocenjevanju metodologij ali modelov in višjemu vodstvu ter o dodelitvi osebja dejavnostim bonitetnega ocenjevanja glede na različne razrede finančnih instrumentov (podjetniških – strukturiranih – državnih);“;

(b) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. finančne informacije o prihodkih bonitetne agencije, vključno s celotnim prometom, razdeljenih na honorarje iz naslova storitev bonitetnega ocenjevanja in honorarje iz naslova pomožnih storitev, z obširnimi opisom vsake, vključno s prihodki iz pomožnih storitev, ki so bile zagotovljene strankam, za katere so bile opravljene storitve bonitetnega ocenjevanja, in razdelitvijo honorarjev po bonitetnih ocenah različnih razredov finančnih instrumentov. Informacije o celotnem prometu morajo vsebovati tudi zemljepisno razdelitev tega prometa po prihodkih, ustvarjenih v Uniji, in prihodkih na svetovni ravni;“.

PRILOGA II

Priloga III k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

(1) oddelek I se spremeni:

(a) točke 19 do 22 se nadomestijo z naslednjimi:

- „19. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 1 oddelka B Priloge I, če ne ugotavlja, odpravlja ali upravlja ter jasno ali vidno razkriva vseh dejanskih ali potencialnih nasprotij interesov, ki bi lahko vplivala na analize ali presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ali katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ali oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene.
20. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 3 oddelka B Priloge I, če v kateri koli od okoliščin prvega odstavka navedene točke izda bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene oziroma če v primeru obstoječe bonitetne ocene ali obeta glede bonitetne ocene teh ne objavi takoj, da so bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene lahko ogroženi zaradi navedenih okoliščin.
- 20a. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 3a oddelka B Priloge I, če ne razkrije, da lahko na obstoječo bonitetno oceno ali obet glede bonitetne ocene vpliva katera koli od okoliščin iz točk (a) in (b) navedene točke.
21. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi z drugim odstavkom točke 3 oddelka B Priloge I, če nemudoma ne oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik veljavne bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.
22. Bonitetna agencija niti katera koli oseba, ki ima neposredno ali posredno najmanj 5 % bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 4 oddelka B Priloge I, če zagotavlja posvetovalne ali svetovalne storitve ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti tega ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.“;

(b) vstavi se naslednja točka:

- „22a. Bonitetna agencija prekrši člen 6a(1), kadar njen družbenik ali član, ki ima najmanj 5 % kapitala ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji ali v družbi, ki lahko nadzoruje ali izvršuje pomemben vpliv na navedeno bonitetno agencijo, krši eno od prepovedi iz točk (a) do (e) navedenega odstavka, razen prepovedi iz točke (a), kadar ima premoženje v razpršenem KNPVP vključno z upravljanimi skladi kot so pokojninski skladi ali življenjsko zavarovanje, pod pogojem, da premoženje v takih naložbenih shemah ne omogoča družbeniku ali članu bonitetne agencije, da znatno vpliva na poslovne dejavnosti navedenih shem.“;

(c) vstavita se naslednji točki:

„26a. Bonitetna agencija, ki je sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja, prekrši člen 6b(1), če bonitetne ocene novih pozicij re-listinjenja s sredstvi istega originatorja izdaja dlje kot štiri leta.

26b. Bonitetna agencija, ki je sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja, prekrši člen 6b(3), če sklene novo pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen pozicij re-listinjenja s sredstvi istega originatorja za obdobje, enako obdobju trajanja pretekle pogodbe iz odstavkov 1 in 2 člena 6b, vendar ne presega štirih let.“;

(d) točka 33 se nadomesti z naslednjim:

„33. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 2 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, kakor je določeno v točki 2 navedenega oddelka.“;

(e) točka 36 se nadomesti z naslednjim:

„36. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 7 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne sprejme ključnega vodstvenega delovnega mesta pri ocenjevanem subjektu ali povezani tretji osebi, dokler ne preteče šest mesecev od izdelave bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(f) točke 38, 39 in 40 se nadomestijo z naslednjim:

„38. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v povezavi s točko (i) točke (b) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da pri izdajanju nenaročenih bonitetnih ocen ali bonitetnih ocen držav bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, dlje kot pet let.

39. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v povezavi s točko (ii) točke (b) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da pri izdajanju nenaročenih bonitetnih ocen ali bonitetnih ocen držav oseba, ki odobri bonitetne ocene, ni vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, dlje kot sedem let.

40. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v povezavi z drugim odstavkom točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točk (a) in (b) prvega odstavka navedene točke ni vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, navedenimi v teh točkah, v dveh letih po koncu obdobj, določenih v navedenih točkah.“;

(g) točka 42 se nadomesti z naslednjim:

„42. Bonitetna agencija prekrši člen 8(2) če ne sprejme, izvaja ali izvršuje ustreznih ukrepov za zagotovitev, da bonitetne ocene in obeti glede bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na metodologije bonitetnega ocenjevanja, ki so v uporabi.“;

(h) vstavita se naslednji točki:

„42a. Bonitetna agencija prekrši člen 8(2), če uporabi informacije, ki ne spadajo na področje uporabe člena 8(2).

42b. Bonitetna agencija prekrši člen 8(2a) z izdajanjem sprememb v bonitetni oceni, ki niso skladne z njenimi objavljenimi metodologijami bonitetnega ocenjevanja.“;

(i) točka 46 se nadomesti z naslednjim:

„46. Bonitetna agencija prekrši prvi stavek prvega pododstavka člena 8(5), če svojih bonitetnih ocen, razen bonitetnih ocen držav, ne spremlja ali če svojih bonitetnih ocen, razen bonitetnih ocen držav, ali metodologij bonitetnega ocenjevanja ne pregleduje stalno ali najmanj enkrat letno.“;

(j) vstavi se naslednja točka:

„46a. Bonitetna agencija prekrši drugi pododstavek člena 8(5) v povezavi s prvim stavkom prvega pododstavka člena 8(5), če svojih bonitetnih ocen držav ne spremlja ali če svojih bonitetnih ocen držav ne pregleduje stalno ali najmanj vsakih šest mesecev.“;

(k) vstavi se naslednja točka:

„49a. Bonitetna agencija prekrši točko (c) člena 8(6) v povezavi s točko (c) člena 8(7), če ne izvede ponovnega ocenjevanja bonitetne ocene, kadar napake v metodologijah bonitetnega ocenjevanja ali pri njihovi uporabi vplivajo na te bonitetne ocene.“;

(l) dodajo se naslednje točke:

„55. Bonitetna agencija prekrši člen 8a(3), če v skladu s točko 3 dela II oddelka D Priloge I na svoji spletni strani ne objavi ali organu ESMA vsako leto konec decembra ne predloži koledarskega razporeda za naslednjih 12 mesecev, v katerem določi največ tri datume, ki padejo na petek, za objavo nenaročenih bonitetnih ocen držav in s tem povezanih obetov glede bonitetnih ocen pa tudi datume, ki padejo na petek, za objavo naročenih bonitetnih ocen držav in s tem povezanih obetov glede bonitetnih ocen.“

56. Bonitetna agencija prekrši člen 8a(4), če odstopa od napovedanega koledarskega razporeda, kadar to ni potrebno za izpolnjevanje njenih obveznosti v skladu s členom 8(2), členom 10(1) ali členom 11(1), ali če ne pojasni podrobno odstopanja od napovedanega koledarskega razporeda.

57. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v povezavi s točko 3 dela III oddelka D Priloge I, če objavi bonitetno oceno države ali obete glede bonitetne ocene države v času trgovanja na reguliranih trgih ali manj kot uro pred njihovim odprtjem.

58. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v povezavi s točko 4 dela III oddelka D Priloge I, če v bonitetne ocene držav ali povezane obete glede bonitetne ocene vključijo politična priporočila, navodila ali smernice za ocenjevanje subjekte, vključno z državami ali regionalnimi ali lokalnimi državnimi organi.

59. Bonitetna agencija prekrši člen 8a(2), če njena sporočila za javnost v zvezi s spremembami bonitetnih ocen države, ki niso bonitetne ocene, obeti glede bonitetnih ocen ali spremljajoča sporočila za javnost iz točke 5 dela I oddelka D Priloge I, temeljijo na informacijah, ki jih ima ocenjeni subjekt, kadar ocenjeni subjekt ni dal soglasja za njihovo razkritje, razen če so na razpolago v splošno dostopnih virih ali če ni upravičenih razlogov, zakaj ocenjeni subjekt ne bi dal soglasja za razkritje teh informacij.

60. Bonitetna agencija prekrši člen 8a(1), če ob napovedi pregleda določene skupine držav ne objavi javno dostopnih poročil o posameznih državah.
61. Bonitetna agencija prekrši točko 1 dela III oddelka D Priloge I, če pri izdaji bonitetne ocene države ali povezanih obetov glede bonitetne ocene bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene hkrati ne izda podrobnega raziskovalnega poročila, ki pojasnjuje vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti ter vse druge informacije, ki so bili upoštevani pri določanju te bonitetne ocene države ali obetov glede bonitetne ocene, ali če to poročilo ni javno dostopno, jasno in lahko razumljivo.
62. Bonitetna agencija prekrši točko 2 dela III oddelka D Priloge I, če ne izda javno dostopnega raziskovalnega poročila, ki spremlja spremembo v primerjavi s prejšnjo bonitetno oceno države ali povezanimi obeti glede bonitetne ocene, ali če v to poročilo ne vključi vsaj informacij iz točke 2(a) do (d) dela III oddelka D Priloge I.;

(2) oddelek II se spremeni:

(a) vstavijo se naslednje točke:

- „3a. Bonitetna agencija prekrši tretji pododstavek člena 14(3), če ESMA ne sporoči nameravanih bistvenih sprememb obstoječih metodologij bonitetnega ocenjevanja, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja ali novih predlaganih metodologij bonitetnega ocenjevanja, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja, ko metodologije bonitetnega ocenjevanja objavi na svoji spletni strani v skladu s členom 8(5a).
- 3b. Bonitetna agencija prekrši prvi pododstavek člena 8(5a), če na svoji spletni strani ne objavi predlaganih novih metodologij bonitetnega ocenjevanja ali predlaganih sprememb metodologij bonitetnega ocenjevanja, ki bi lahko vplivale na bonitetno oceno, skupaj z obrazložitvijo razlogov za spremembe in njihovih posledic.
- 3c. Bonitetna agencija prekrši točko (a) člena 8(7), če organu ESMA ne sporoči odkritih napak v svojih metodologijah bonitetnega ocenjevanja ali pri njihovi uporabi ali če ne pojasni vpliva na njene bonitetne ocene niti potrebo po pregledu že objavljenih bonitetnih ocen.“;

(b) vstavi se naslednja točka:

- „4a. Bonitetna agencija prekrši člen 11a(1), če ne da na voljo zahtevanih informacij ali če teh informacij ne zagotovi v zahtevani obliki iz navedenega odstavka.“;

(c) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

- „7. Bonitetna agencija prekrši člen 23b(1), če kot odziv na sklep, s katerim se zahtevajo informacije na podlagi člena 23b(3), ne predloži informacij, ali če kot odziv na sklep predloži napačne ali zavajajoče informacije.“;

(d) točka 8 se nadomesti z naslednjim:

- „8. Bonitetna agencija prekrši točko (c) člena 23c(1), če ne predloži obrazložitve ali predloži napačno ali zavajajočo obrazložitev glede dejstev ali dokumentov v zvezi s predmetom in namenom inšpekcije.“;

(3) oddelek III se spremeni:

(a) vstavijo se naslednje točke:

- „4a. Bonitetna agencija prekrši točko (aa) člena 8(6), če, kadar namerava uporabiti nove metodologije bonitetnega ocenjevanja, o tem ne obvesti ESMA ali na svojem spletišču ne objavi nemudoma rezultatov posvetovanj ter novih metodologij bonitetnega ocenjevanja skupaj z njihovo podrobno razlago in datuma začetka izvajanja novih metodologij.
- 4b. Bonitetna agencija prekrši točko (a) člena 8(7), če ne sporoči odkritih napak v svojih metodologijah bonitetnega ocenjevanja ali pri njihovi uporabi ali če ne pojasni vpliva na njene bonitetne ocene niti potrebo po pregledu že objavljenih bonitetnih ocen.
- 4c. Bonitetna agencija prekrši točko (b) člena 8(7), če na svojem spletišču ne objavi odkritih napak v svojih metodologijah bonitetnega ocenjevanja ali pri njihovi uporabi, kadar imajo tako napake vpliv na bonitetne ocene bonitetne agencije.“;

(b) točki 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

- „6. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v povezavi s točko 1 ali 2, prvim odstavkom točke 4 ali točko 5 ali 6 dela I oddelka D Priloge I ali dela II ali III oddelka D Priloge I, če ne predloži informacij, zahtevanih s temi določbami, ko predstavi bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene.
7. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v povezavi s točko 3 dela I oddelka D Priloge I, če ocenjevanega subjekta ne obvesti o bonitetni oceni ali obetih glede bonitetne ocene med delovnim časom ocenjevanega subjekta in najmanj en cel delovni dan pred njihovo objavo.“
-